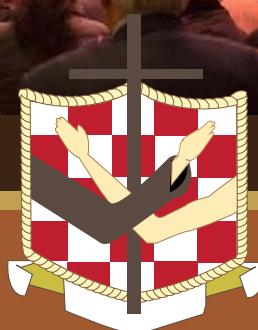

CROATIAN FRANCISCAN HRVATSKI FRANJEVAČKI
HERALD **VJESNIK**

LJETO / ADVENT 2018 | SUMMER / ADVENT 2018

Dragi čitatelji!

Kršćani danas opet imaju gorak okus u ustima. Gradili su, trpjeli, bili progonjeni, na njihovu mučeništvu sagrađena je sadašnjost, a oni se ne uklapaju u nju. Oni koji se uklope, jedva da sačuvaju svoj kršćanski identitet. Društvo i njegove tzv. vrijednosti gotovo su anti-kršćanske. Sve kao da je jednostavno biti osim kršćanin. Ali to može biti i plodno tlo za sve one koji žele živjeti život s Kristom, život koji ne dijeli sadašnje trendove nego ima vječne vrijednosti i stabilne temelje vjernosti.

Naše zajednice su mjesta gdje rastemo u vlastitom identitetu vjere i obitelji. Obaveza nam je na sadašnje i buduće generacije prenijeti dar vjere i vrijednosti koje su tisućljetne, a tisućljetne su jer su nadvremenske, jer vrijede.

Taj put zajedno dijelimo s Vama. I preko ovog Vjesnika želimo povrđiti zajedništvo vrijednosti i vjere, kulture i tradicije, obitelji i župe. Identitet svakoj osobi daje i smisao sadašnjosti, identitet vjere daje svakoj osobi i smisao budućnosti.

Fr. Jozo Grbes, ofm
Kustod

Dear readers!

Christians today have a bitter taste in their mouths again. They built, suffered, were persecuted and on their martyrdom the present was built into which they now do not fit in any more. Those who do fit in can barely protect their Christian identity. Society and its so-called values are practically anti-Christian. It seems as if its easiest to be anything these days except Christian. But, this can also be looked as fertile grounds for those who want to live their lives with Christ; a life which does not share our modern trends, but rather has eternal values and stable foundations of faith.

Our communities are the places where we grow in our own identities of faith and family. Our obligation is to pass down the gifts of faith and values to the current and future generations; these same values passed down to us over the centuries. This is so because faith and values are timeless and prove to be worth keeping.

We share this journey together with you. Through this publication, we want to engage in the communion of values and faith, culture and traditions, families and parishes. Identity gives each person the meaning of the present, the identity of faith gives each person a meaning of the future.

Fr. Jozo Grbes, ofm
Custos

Advent priprema za Susret

Na scenu svake godine o Adventu izlazi nam osoba Ivana Krstitelja. Što to Ivan radi? Prije svega najavljuje krštenje obraćenja, promjenu, grčki metenoeo, što znači promjena bića, promjena bitka, promjena cijelog čovjeka iznutra. To znači pronaći novi put, novi smjer. Ivan Krstitelj donosi jednu poetsku sliku pa kaže: „Poravnite mu staze. Pripravite put Gospodinu. Svaka dolina neka se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne...“

Kakav je to govor? Ona ima svoje razloge. Naime kada je judejski

kralj, odnosno rimski namjesnik odlazio u obilazak nekog grada ili sela, prije nego što je kralj pošao negdje, bila bi poslana veća skupina radnika koji su popravljali ceste, izravnivali udubine, učinili kraljev dolazak lagodnim, jednostavnim. Ivan govori takvim govorom, jer on je vjesnik Velikoga Kralja. On govori o ljudima, o odnosima, o pripravi susreta s Bogom, o našim odnosima koji se trebaju izravnati, poravnati se, izmiriti. Susret s drugim koji je težak, traži od nas mudrost, veličinu duha, dostojanstvo govora.

Adventski stav, Ivanov stav je stav ponizna čovjeka. Jednostavno ga je voljeti. Oholi ljudi ne dolaze do srca ljudi. Oni gledaju sve s visoka. One ne iščekuju nikoga. Ponizni ljudi su svjesni veličine drugih i vlastite malenosti.

Ivanov sažetak poziva ljudima može stati u dvije riječi: BUDITE PRAVEDNI I MILOSRDNI. I to tako da je iznad svega ljubav (darivanje drugima). Ne zahtijevati više (pravednost). Ne činiti nasilje (mir). Podijeliti s drugima (radost). Kršćanstvo je vrlo

praktična i socijalna religija, duhovnost koja je upućena isključivo na dobro čovjeka!

Ovih nedjelja Došašća slušamo dakle Ivana iz pustinje koji navješće, upozorava, moli, daje savjete. On je u pustinji naučio mudrost. A mudrost mu je stigla iz susreta s Gospodinom. Ivana upravo zbog njegove mudrosti i autentična života ljudi su pitali za savjet. A on mi je govorio kako: Moraju se naučiti dijeliti što imaju. Ne biti sebični! Moraju biti pravedni. Ne optuživati nikoga krivo. Biti zadovoljan s onim što imaju. Ne zvuče li nam poznati ovi savjeti? Ne odnose li se oni na ljudе i civilizaciju našega vremena. Nije li riječ proroka besmrtna? Nije li ona i nama autoritet? Budi ponizan, kaže Ivan jer dolazi netko tko je veći i jači od mene!

Ivan u stvari pokazuje da drugi nije onaj kojemu ja iskazujem milosrđe, nego da je drugi dio mene, moja neodjevena i gladna polovica. Ako je pored nas netko neodjeven ili gladan, onda sam i ja neodjeven i gladan! Podijeliti s drugima polovicu onoga što imam znači dati dio sebe. Potpun sam i jedan i cijeli tek onda kada dijelim s drugim. Tada je drugi moj drugi ja. Čini mi se da je to jedina mogućnost da ne bude previše siromašnih niti previše bogatih!

Jer kada dajete ne možete postati siromašni. Siromašni postajete jedino kada čuvate samo za sebe, poput vode na dlanu koju čuvamo, a ona ističe, nestaje... Sve što imamo dobili smo da bismo podijelili s drugima. Činiti na kraju znači biti, postati nova osoba, drugi čovjek!

Advent Reconciliation

All of us together, with our joys, our fears, our differences . . . all of us together, with our hopes, our dreams, our faults . . . all of us together, many though one, are called to love. Together we form one circle. This circle has no beginning and no end.

At times this circle of love is broken because of selfishness, because of prejudice and because we ignore the deepest stirrings that go on in all of us.

We find ourselves creating separate circles: the inner circle, the outer circle, the circle of POWER, and the circle of despair.

Together we carefully define our circles at work and at home.

Some circles nourish; other circles destroy. The circle of love is broken whenever there is alienation, misunderstanding, and hardening of our hearts.

The circle of love is broken whenever we can't see eye-to-eye, we can't link hand-to-hand, or we can't live heart-to-heart.

Before we pray, before we dream, before we can witness to justice and peace, we must be a single circle, a single unbroken circle, a wide, opening circle.

Let us spend time for a few moments thinking about our lives' circles. Questions to think about during this time of reflection: How have others hurt you, and caused you to leave/run away from the circle? How have you hurt others and forced them out of the circle?

What is your hurt, your wound, and your pain?

In the silence of your heart, please reflect as you prepare for the sacrament of reconciliation.

We ask for forgiveness of one another as children of God, as friend to friend. Too many times, we have judged one another, condemning those things we did not understand. We ask forgiveness for assuming we know all there is to know about each other, for presuming to speak for each other, for defining, confining, claiming, naming, limiting, labeling, and interpreting.

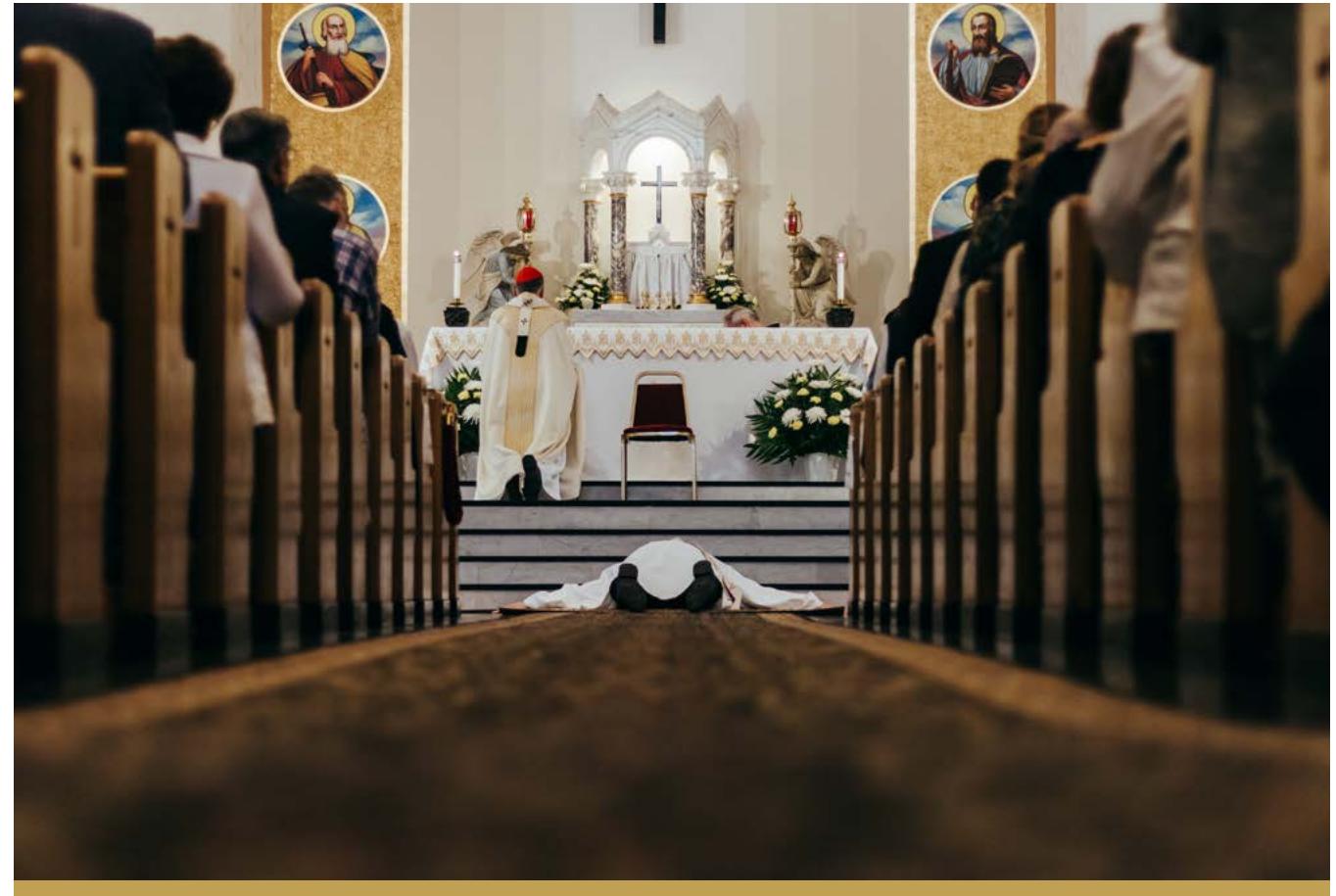

Custody Kustodijска Uprava

Na redovitom kapitulu Hrvatske franjevačke kustodije Svete Obitelji, koji je održan u Chicagu od 17. do 20. rujna 2018., izabrana je nova uprava Kustodije. Za kustosa je izabran fra Jozo Grbeš, a za savjetnike Kustodije: fra Marko Puljić, fra Miro Grubišić, fra Nikola Pašalić i fra Dražan Boras. Mandat nove Uprave je na tri godine. Zanimljivo je da su u novu upravu Kustodije izabrani isti članovi koji su bili u upravi u prošlom mandatu, od 2015. do ovoga Kapitula. To se dogodilo prvi put od kako postoji Komisariat/Kustodija Svete Obitelji, od 1926.

At the regular Chapter of the Croatian Franciscan Custody of the Holy Family, held in Chicago from the 17th to 20th of September 2018, the new administration of the Custody was elected: Fr. Jozo Grbeš, Custos, for the Counselors of the Custody: Fr. Marko Puljić, Fr. Miro Grubišić, Fr. Nikola Pašalić and Fr. Dražan Boras. The mandate of the new board is for three years. It is interesting that the same members of the Board were elected again. This happened for the first time since the establishment of the Commissariat / Custody of the Holy Family, in 1926.

NOVI SVEĆENICI NAŠE ZAJEDNICE

FRA ANTONIO MUSA

Fra Antonio Musa zaređen je za svećenika polaganjem ruku kardinala Blaža Cupicha, nadbiskupa Chicaga, u subotu 9. lipnja 2018. u župi Sv. Jeronima u Chicagu. Ovaj jedinstveni događaj u ispunjenoj crkvi bio je za mnoge prvo svjedočenje kako jedan mladić postaje svećenik.

Fra Antonio je završio sve filozofske i teološke studije u Zagrebu i Chicagu, te postao đakon u prosincu 2017. polaganjem ruku biskupa Alberta Rojasa. Zajedno s kardinalom ovo misno slavlje su slavili fra Jozo Grbeš, kustod, fra Ivica Mađstorović i fra Stipe Renić iz Sv. Jeronima, te ostali

hrvatski franjevci iz različitih dijelova Amerike i Kanade. Najradosniji gosti ovog slavlja stigli su iz domovine: fra Antonijeva majka Sofija i sestra Kristina Musa. Njihov jedini sin i brat postao je svećnik. Odlično uvježbani zajednički zbor svih hrvatskih župa Chicaga predvodio je bogoslov fra Luka Čorić. Nakon veličanstvenog euharistijskog slavlja, svečano primanje bijaše u dvorani Sv. Jeronima za više od 450 uzvanika. Ovom svečanom skupu obratio se ugodnim i dirljivim riječima fra Svetozar Kraljević, gvardijan franjevačkog samostana u Zagrebu. Novi svećenik fra Antonio Musa na kraju je srdačno zahvalio svima na engleskom i hrvatskom jeziku za sve što su učinili za njega ovaj dan, ali i kroz zadnje skoro dvije godine njegova boravka u ovoj zajednici.

U nedjelju, 22. srpnja 2018., u samostanskoj crkvi Uznesenja BDM u Širokome Brijegu, svoju mladu Misu proslavio je **fra Antonio Musa**. Uz mladomisnika su bili provincijal fra Miljenko Šteko, kustos fra Jozo Grbeš, mladomisnici fra Jure Barišić, fra Jozo Hrkać i fra Robert Kavelj, propov-

jednik fra Ante Marić, gvardijan fra Tomislav Puljić, župnik fra Stipe Biško te još dvadesetak misnika. Ovaj veličanstveni događaj svojim skladnim pjevanjem uzveličao je zbor svete Cecilije. Nakon svete Mise, druženje je nastavljeno u restoranu Jabuka u Širokome Brijegu.

FRA ROBERT KAVELJ

U petak, 29. lipnja 2018., pod svečanom svetom Misom u 10,00 sati u katedralnoj crkvi u Mostaru biskup mons. Ratko Perić zaredio je za svećenike: **Fra Juru Barišića iz župe Sv. Ante Pado-vanskog, Šuica, Fra Roberta Kavelja iz župe Blaženoga Alojzija Stepinca, Chicago, Fra Jozu Hrkaća iz župe Uznesenja BDM, Široki Brijeg i Don Josipa Radoša iz župe Srca Isusova, Kongora**. Uz Biskupa sv. misu suslavili su: provincijal fra Miljenko Šteko, župnici rodnih župa novoređenika i oko trideset svećenika. Katedrala je bila ispunjena rodbinom i vjernicima

koji su prisustvom i molitvom podržali novoređenike.

U nedjelju, 1. srpnja 2018., u crkvi sv. Petra i Pavla u Mostaru, svoju mladu Misu proslavio je **fra Robert Kavelj**. Uz mladomisnika su bili provincijal vikar fra Ivan Ševo, mladomisnici fra Jure Barišić, fra Antonio Musa i fra Jozo Hrkać, propovjednik fra Marin Karačić, gvardijan fra Danko Perutina, župnik fra Bože Milić te još dvadesetak misnika. Liturgijskim obredima ravnali su bogoslovi, a svojim skladnim pjevanjem slavlje je uzveličao zbor Petrus iz Mostara. Nakon svete Mise, druženje je nastavljeno u restoranu Venera u Mostaru. Prigodom ređenja i prve svete mise stigla je u domovinu cijela fra Robertova obitelj iz Chicagoa kao i rodbina iz različitih dijelova svijeta. Bijaše to ugodan dan za ugodne susrete, obnavljanje sjećanja i uvijek radosnu zahvalu za dar života, dar obitelji i dar svećeničkog poziva. Fra Robert se iz Chicago vratio u domovinu gdje je proveo uspješne godine postulature, novicijata i studija, te zaređen za đakona u prosincu 2017. a za svećenika šest mjeseci kasnije. Fra Robert ovu godinu ostaje u Mostaru, a nadamo se brzo se vraća na službu u Kustodiju

Duhovne vježbe braće Kustodije

Svake godine hrvatski franjevci Amerike i Kanade odvajaju vrijeme za duhovne vježbe. Vrijeme je to intenzivnijeg razmišljanja o franjevačkoj i vlastitoj duhovnosti. Svake godine gost predavač osvježava zajednicu svojim razmišljanjima, interpretacijom biblijskih i franjevačkih tekstova, te nudi savjete. Odvajamo vrijeme za ovaj naš važan godišnji hod. Svake godine učimo iz mudrosti drugaćijih voditelja duhovnih vježbi. Odričemo se svagdašnjice obaveza kako bismo razumjeli sebe i svoj hod. To je ujedno i prigoda za naše susrete, viđenja, razmjene misli i iskustava.

Vrijeme kada se doista upoznajemo! Upoznati druge znači poštovati njihov život i njihov hod. Bez ove dimenzije ostaju nam riječi prazne! U mjesecu studenom 2018. (od 12. do 15.) voditelj duhovnih vježbi bio je fra Keith Clark, franjevac kapucin iz države Michigan. Fr. Keith je izlagao svoja razmišljanja na temelju Pavlove poslanice Filipljanima 2,7-11. "Krist je postao jedan od nas, kao što su svi ljudi. Poziv je imati u sebi isti stav

kao što je bio u Kristu Isusu. Mi proživljavamo vazmeno otajstvo u vlastitom životu. Ništa uistinu ljudsko ne može nas odvojiti od Boga, jer je Bog postao čovjek. Bili smo kršteni u tajnu. Ništa ne isključuje kršanstvo tako jako kao sebičnost. Uskrsnuće nije trebalo dokazati nešto. Krist se nije ukazao svojim neprijateljima. Nitko nije video njegovo uskrsnuće. - Uskrsnuće nije dakle dokazalo nešto nego je otkrilo nešto onima koji su bili pripremljeni. U njegovoj smrti nestala su ljudska ograničenja. Zato je on prisutan. Kao ljudi možemo biti na jednom mjestu u jednom trenutku. U slavi sve je otvoreno, može se biti na svakom mjestu u svakom trenutku. • Euharistija se slavi u svako doba. On je nazočan, slobodan od vremena i prostora. Njegova smrt znači odbacivanje ljudskih ograničenja. Mi krštenjem ulazimo u taj otajstvo ljudske ograničenosti i božanske proslave."

U tijeku duhovnih vježbi braća su se također se sa zahvalnošću sjetila pokojnih članova Kustodije od slaskom na njihove grobove. Ovaj godišnji susret braće ove Franjevačke kustodije zaista je dar vremena provedena zajedno i vremena molitve koja daruje snagu za daljnji hod.

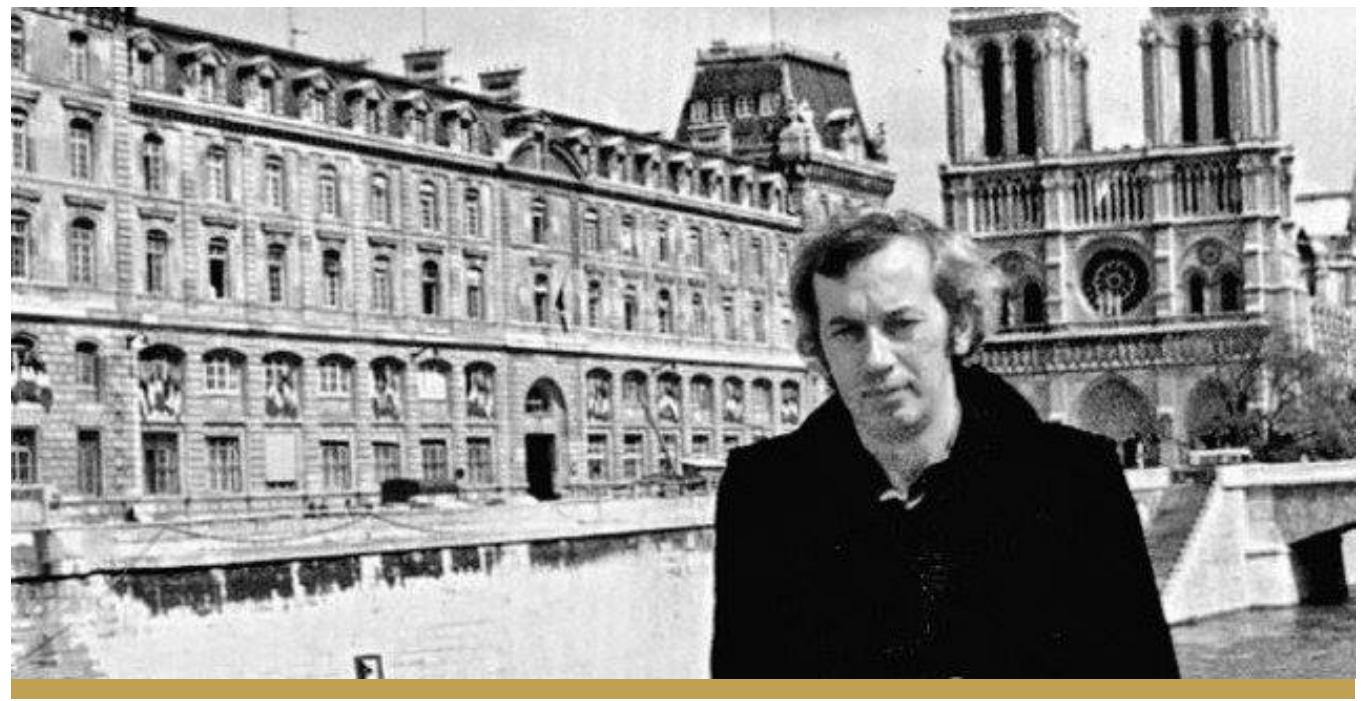
Annual Franciscan Retreat

Every year the Croatian Franciscans of the USA and Canada take time out of their schedules for retreat. This is a time for intensive reflection of their Franciscan and individual spirituality. Each year the retreat leader refreshes the community with their thoughts and interpretations of biblical and Franciscan readings. They also offer their advice, ideas and solutions. We take the time for this important annual spiritual journey. Each year we gain wisdom from different retreat leaders. We abstain from our daily responsibilities so that we can focus on fully understanding ourselves and our journey. This is also an opportunity for us to gather and share our thoughts and experiences. It is a time when we truly get to know each other better. To know each other is to respect our lives and our journeys. Without this dimension of connecting, our words remain empty.

Our retreat this year took place from November 12-15, 2018. The retreat master was Fr. Keith Clark, a Franciscan Capuchin from Michigan. Fr. Keith presented his thoughts based on Paul's Epistle to Philippians 2,7-11. "He became one of

us, what all people are. Have in yourself the same attitude as it was in Christ Jesus. We experience paschal mystery in our own lives. Nothing truly human can separate us from God, because God became human. We were baptized into this mystery. Nothing excludes Christianity so much as selfishness. The resurrection did not have to prove something. Christ did not appear to his enemies. No one has seen his resurrection. The resurrection did not prove anything but revealed something to those who were prepared. In his death human limitation was gone. That is why he is present. As humans we can be in one place at one time. In glory everything is open, he can be at all places at all times. Eucharist is celebrated at all times. He is present, free of time and space."

In the course of the retreat, the brothers also gratefully thanked the late members of the Custody by going to their graves. This annual encounter with the brothers of this Franciscan Custody is indeed a gift of time spent together and the time of prayer that gives strength for our mission.

Ante Bruno Bušić (1939.-1978.-2018)

Ante Bruno Bušić, hrvatski domoljub, intelektualac, prognanik, politički vođa hrvatske emigracije, rođen je u Vinjanima Donjim 6. listopada 1939. Bijaše mu samo 39. godina kada ga iz zasjede Nije navršio ni 40. godinu kad ga je prije 40 godina, 16. listopada 1978., u Parizu iz zasjede ubio djelatnik zloglasne UDB-e.

Vrlo je rano, već u sedmom razredu, prvi put došao u sukob s režimom pa mu je zabranjeno školovanje u svim jugoslavenskim školama. Ipak je maturirao 1960. u Splitu, a zatim upisao Ekonomski fakultet i diplomirao već 1965. Zaposlio se u poduzeću Geoistraživanje, a sredinom 1965. dobio je posao asistenta u Institutu za povijest radničkog pokreta. Iduće godine osuđen je na kaznu zatvora zbog stajališta suprotnih službenoj ideologiji. Bježi u Austriju, ali se vraća i ponovno radi u Institutu kod doktora Franje Tuđmana.

Odlaskom Tuđmana s mjesta direktora i Bušić

mora napustiti Institut. To je vrijeme početka Hrvatskog proljeća i Bruno se 1969. zapošljava u novopokrenutom Hrvatskom književnom listu. Nakon što je list prestao izlaziti, Bušić odlazi u Pariz. Vraća se početkom 1971. i postaje jedan od urednika Hrvatskog tjednika.

Hrvatsko proljeće doživjelo je slom. Bušić je 12. prosinca 1971. uhićen i osuđen na zatvor iz kojeg izlazi potkraj 1973. Osuđen je zbog zlonamjernog i neistinitog prikazivanja jugoslavenske stvarnosti koju će uskoro, i na vlastitim leđima, iskusiti na dubrovačkome Stradunu gdje su ga jugo-agenti pretukli u nazočnosti policije.

Tada ilegalno odlazi u London gdje piše za Novu Hrvatsku, stalno mijenjajući boravišta. Promiče ono što će se poslije ostvariti: pomirenje sinova ustaša i partizana kao uvjet stvaranja hrvatske države. Bavi se promidžbom u Hrvatskome narodnom vijeću, no čitavo ga vrijeme prate agenti i 16. listopada 1978. pučaju u onoga koji će postati idolom borbe za hrvatsku slobodu.

Zanimljivo je da je u ponedjeljak, 16. listopada 1978. U 18:18 sati: Ivan Pavao II izabran za Papu, a iste večeri u 23:00: Bruno Bušić ubijen u

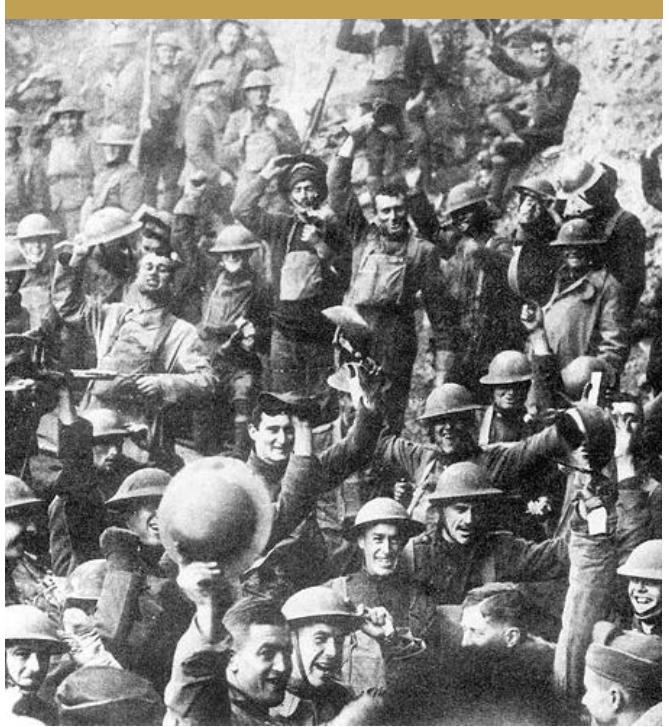
Parizu. ISTI DAN. ISTU VEČER. Dok je svijet pratio veliki događaj, Udba je činili svoje u tami noći.

Bušić je pokopan u Parizu. Na nadgrobnoj ploči bili su uklesani stihovi Dobriše Cesarića iz pjesme 'Trubač sa Seine' na hrvatskome i francuskome jeziku:

*Ja, skoro prosjak, duh slobode širim,
Pa ma i nemo na svom grobu svijeću,
Ja neću, neću, neću da se smirim.
Ko svježi vjetar u sparinu pirim,
A kada umor svlada duše lijene,
Na otpor trubim ja, trubač sa Seine!*

U grobu s njim ležao je kamen iz Hrvatske, s torbom na kojoj je bio hrvatski grb i cvijet majčine suzice. Njegovi posmrtni ostatci preneseni su u Hrvatsku i 16. listopada 1999. godine i pokopani u Aleji branitelja na zagrebačkom groblju Mirogoju.

FIRST WORLD WAR

The total number of military and civilian casualties in World War I was about 40 million: estimates range from 15 to 19 million deaths and about 23 million wounded military personnel, ranking it among the deadliest conflicts in human history.

The total number of deaths includes from 9 to 11 million military personnel. The civilian death toll was about 8 million, including about 6 million due to war-related famine and disease. The Triple Entente (also known as the Allies) lost about 6 million military personnel while the Central Powers lost about 4 million. At least 2 million died from diseases and 6 million went missing, presumed dead. This article lists the casualties of the belligerent powers based on official published sources. About two-thirds of military deaths in World War I were in battle, unlike the conflicts that took place in the 19th century when the majority of deaths were due to disease. Nevertheless, disease, including the 1918 flu pandemic and

deaths while held as prisoners of war, still caused about one third of total military deaths for all belligerents.

Legacy of World War I (1918-2018)

World War I took the lives of more than 9 million soldiers; 21 million more were wounded. Civilian casualties caused indirectly by the war numbered close to 10 million. The two nations most affected were Germany and France, each of which sent some 80 percent of their male populations between the ages of 15 and 49 into battle.

American losses in World War I were modest compared to those of other belligerents, with 116,516 deaths and approximately 320,000 sick and wounded of the 4.7 million men who served. The USA lost more personnel to disease (63,114) than to combat (53,402), largely due to the influenza epidemic of 1918.

The political disruption surrounding World War I also contributed to the fall of four venerable imperial dynasties—Germany, Austria-Hungary, Russia and Turkey.

World War I brought about massive social upheaval, as millions of women entered the workforce to support men who went to war, and to replace those who never came back. The first global war also helped to spread one of the world's deadliest global pandemics, the Spanish flu epidemic of 1918, which killed an estimated 20 to 50 million people.

World War I has also been referred to as "the first modern war." Many of the technologies we now associate with military conflict—machine guns, tanks, aerial combat and radio communications—were introduced on a massive scale during World War I.

The severe effects that chemical weapons such as mustard gas and phosgene had on soldiers and civilians during World War I galvanized public and military attitudes against their continued use. The Geneva Convention agreements, signed in 1925, restricted the use of chemical and biological agents in warfare, and remains in effect today.

History.com

O završetku prvog svjetskog rata (1918.-2018.)

Prvi svjetski rat bio je rat poput nijednog drugog. Sedamdeset milijuna ljudi mobilizirano je za borbe diljem svijeta, od rovova na Zapadnom frontu, sve do Srednjeg Istoka i Afrike. U tom je ratu ispaljeno više metaka, bačeno više bombi, ubijeno više ljudi, posuđeno je i potrošeno više novca nego i u jednom ratu prije njega. Bio je to rat brojeva, ljudi, streljiva i hrane. Količina tih stvari značila je razliku između pobjede i poraza, a prvi put u povijesti bilježilo se sve do najsjitnijih pojedinosti: 762 000 Britanaca regrutirano je u prva četiri tjedna rata; 980 000 'ratnih' konja poslano je iz Amerike u Europu; očekivani životni vijek pilota iz Prvog svjetskog rata bio je samo 15 sati leta, itd. Na početku rata 1914. zaraćene strane mobilizirale su dvadesetak milijuna ljudi, ali će taj broj sustavno rasti.

Zbog nepostojanja pouzdanih izvora u vrijeme sukoba, brojčane podatke o Prvom svjetskom ratu, čija stogodišnjica se obilježava ove godine, nerijetko je teško točno utvrditi pa se mogu znatno razlikovati ovisno o povjesničaru koji ih obrađuje.

Više od 70 zemalja zahvaćeno ratom

U ljeto 1914. zaratilo je tek desetak neovisnih država, a ostale će postupno ulaziti u sukob poput Italije 1915. i Sjedinjenih Država 1917. No one obuhvaćaju više od 800 milijuna stanovnika, polovicu tadašnjeg svjetskog stanovništva. Tek će dvadesetak zemalja uspjeti ostati neutralne tijekom čitavog sukoba, uglavnom u Latinskoj Americi i na sjeveru Europe.

70 milijuna vojnika

Na početku rata 1914. zaraćene strane mobilizirale su dvadesetak milijuna ljudi, ali će taj broj sustavno rasti kako se sukob bude širio u prostoru i vremenski. Gotovo polovica mobiliziranih će poginuti ili biti ranjena u ratu.

Više od osam i pol milijuna muškaraca bit će mobilizirano u Francuskoj i njezinim kolonijama, 13 milijuna u Njemačkoj, 11 milijuna u tadašnjem Britanskom carstvu, devet milijuna u Austro-Ugarskoj, 18 milijuna u Rusiji, šest milijuna u Italiji i četiri milijuna u SAD-u.

10 milijuna mrtvih, 20 milijuna ranjenih vojnika Francuska ima 1,4 milijuna mrtvih i 4,2 milijuna ranjenih, Njemačka 2 milijuna mrtvih i 4,2 milijuna

na ranjenih, Austro-Ugarska 1,4 milijuna mrtvih i 3,6 milijuna ranjenih, Rusija 2 milijuna mrtvih i 5 milijuna ranjenih, Velika Britanija i njezino carstvo 960.000 mrtvih i dva milijuna ranjenih, Italija 600.000 mrtvih i milijun ranjenih, Osmansko Carstvo 800.000 mrtvih, Sjedinjene američke države 116,000 mrtvih. Legendarne bitke kod Verduna i na Sommi 1916. imat će 770.000, odnosno 1.200.000 žrtava - mrtvih, ranjenih i nestalih - na obje strane. No najkraviji će biti početak sukoba: 27.000 francuskih vojnika gine 22. kolovoza 1914., koji će ostati zabilježen kao najtragičniji dan u povijesti francuske vojske. Sedamdeset posto mrtvih i ranjenih žrtve su topničke paljbe, a pet do šest milijuna će ostati invalidi. Bojni plin koji je 1915. prvi put upotrijebljen, odnijet će "tek" 20.000 života, ali će snažno obilježiti sjećanje na rat.

Milijuni poginulih civila

Vojnim gubicima pridodaju se bezbrojne civilne žrtve izravno vezane uz sukob, napose žrtve genocida nad više od milijuna Armenaca u Osmanskom Carstvu. Pokretan rat na istoku, progoni, glad i građanski rat u Rusiji te poslijeratni područni sukobi odnijeli su pet do deset milijuna civilnih žrtava, po ocjeni nekih povjesničara. Koncem rata svjetska pandemija gripe, takozvane španjolke, pokosila je još barem 20 milijuna ljudi u Europi. Tijekom rata bilo je šest milijuna zarobljenika, 10 milijuna izbjeglica, 20 milijuna civila živjelo je pod okupacijskim režimima, a rat je iza sebe ostavio i tri milijuna udovica i šest milijuna siročadi.

Poslano 10 milijardi pisama i paketa

Procjenjuje se da su toliki broj pošiljaka razmijenili borci na Zapadnom bojištu i njihove obitelji u 52 mjeseca sukoba. Francuski vojnici šalju svojim obiteljima 2 milijuna pisama na dan, a primaju dvostruko više.

Cijena rata: 180 milijardi dolara

Procjenjuje se da je toliko na rat potrošilo sedam najvećih zemalja sudionica (Velika Britanija, Francuska, SAD, Rusija, Italija, Njemačka i Austro-Ugarska), od čega su dvije trećine potrošili Saveznici, a trećinu blok Centralne sile. Cijena rata je trostruko i četverostruko premašivala visinu BDP-a europskih zemalja koje su u ratu pretrpjele strašna razaranja. (izvor: poslovni.hr)

Tekst: Hrvoje Hitrec; Photo: hu-benedikt.hr

100. obljetnica pravaške saborske interpelacije 1918. – 2018. Grozote u Odesi 1916. – 1917.

Krajem listopada u dvorani „Vijenac“ u Zagrebu održano je predstavljanje knjige „100. obljetnica pravaške saborske interpelacije 1918. – 2018. Grozote u Odesi 1916. – 1917.“, koju je priredio dr. sc. Ante Čuvalo. Donosimo izlaganje dr. Hrvoja Hitreca: OD ODESE DO OVČARE!

Kada jednoga dana bude napisana cjelovita knjiga o hrvatskim stradanjima u dvadesetom stoljeću, njezin bi naslov trebao biti „Od Odese do Ovčare“. Nedavnih je dana održan prosvjed u Vukovaru protiv samozatajnog rada hrvatskih ustanova u potrazi za srpskim zločincima. Preživjeli Hrvati i Hrvatice govorili su o svojim patnjama, toliko potresnim da ih ni nacionalna televizija nije prenosiла kako ne bi ozlojedila osjetljivoga partnera u današnjoj vladajućoj Hrvatsko-srpskoj koaliciji. Osim tih usmenih svjedočanstava imamo već cijelu

biblioteku pisanih sjećanja, s imenima žrtava i krvnika, te načinima na koje je razularena rulja srpskih četnika vođena rukom jugoslavenske vojne sigurnosne službe mučila i ubijala hrvatske zarobljenike, vojнике i civile.

Kada se ta svjedočanstva usporede s onima iz pravaške saborske interpelacije 1918. nema ama baš nikakvih razlika: prebijanja, prolazak kroz dvorede batinaša, ponižavanja, lomljenja kostiju, poljevanja kipućom vodom, bičevanja, ranjavanja, masakriranja, odsijecanja glava i strijeljanja. Rukopis je ostao isti, kao i politički ciljevi koje je Supilo podosta akademski nazvao ortodoksnim srbijanskim ekskluzivizmom.

O Hrvatima koji su dospjeli u rusko zarobljeništvo i njihovim sudbinama znade se premalo, osim

možda o nekima koji su se nakon oktobarske revolucije pridružili komunistima. O tome kako su domobrani iz ruskih ruku došli u srbijanske, znade se se još manje – da su u listopadu 1916. desetci tisuća njih, ratnog roblja, pokupljeni s njiva i iz rudnika prevezeni u Odesu, te što se ondje događalo. Zato je knjiga koju večeras predstavljamo, nastala trudom Ante Čuvala, doista dragocjen podsjetnik i prinos hrvatskoj martirologiji. Prije svega poradi uvida u gotovo zaboravljenu pravašku interpelaciju koju je usred negodovanja zastupnika većinske Hrvatsko-srpske koalicije u srpnju 1918. pročitao Aleksander Horvat i koja je, da je bilo pameti, trebala makar i u zadnji čas probuditi hrvatske narodne instinkte. Jer, Odesa je bila zlokobna poruka što će se zbiti s Hrvatima i Hrvatskom u jugoslavenskoj utopiji pod batinom srbijanskog terora.

Godinu dana prije krvave kupelji u Odesi, Supilo je u poznatoj promemoriji ucertao put kojim je trebalo krenuti, pun sumnja u sposobnosti Srbije da se reformira, kako kaže, odnosno krajnje rezerviran prema mogućnosti pravedne zajednice u kojoj bi Hrvatska imala ravnopravan položaj sa Srbijom, te on govori o okupljanju svih hrvatskih zemalja i njihovu sjedinjenu s Hrvatskom, s tim da se političko ujedinjenje svih južnih Slavena odgodi do povoljnijih dana. To se, doduše osamnaeste i dogodilo nakon sloma Austro-ugarske, ali samo kao kratkotrajna epizoda jer je zamka ujedinjenja već bila dobro postavljena u zajedničkom pothvatu Pašića, Trumbića i Pribićevića, uz asistenciju mnoštva hrvatskih političara nedoraslih povijesnom trenutku. Jugoslavenski je odbor glede Hrvata u ruskom zarobljeništvu imao svoju viziju oblikovanu u prijedlogu dr. Ljube Leontića o osnivanju organizacije dragovoljaca regrutiranih iz hrvatskih i slovenskih zemalja, pod imenom Jadranske legije. Potom je ime modificirano u Jugoslavensku legiju, ali ni ta nije bila prihvatljiva za Srbe koji su znali da bi ona mogla postati vojnom silom nad kojom nemaju nadzora i ojačati političku poziciju Jugoslavenskog odbora. Za njih je bio prihvatljiv samo Srpski dobrovoljački korpus u koji bi uz Srbe bili uvršteni Hrvati, Slovenci, Česi i bosanski muslimani koje su ionako proglašili poturčenim Srbinima. Srbiji skloni krugovi u carskoj Rusiji podržali su zamisao i izručili hrvatske zarobljenike srbjanskoj soldateski, slično kao Englezi 1945. jugoslavenskim komunistima. Tada počinju zvjerstva u Odesi te traju skoro do sredine devetsto sedamna-

este. Nekoliko mjeseci nakon februarske revolucije, skupina hrvatskih časnika obraća se novoj vlasti Deklaracijom koja je dobrim dijelom na tragу Supila, traže ravnopravnost srpskih, hrvatskih i slovenskih zemalja po uzoru na Švicarsku i Sjedinjene države, spominju federativnu Jugoslaviju, a veliku Srbiju nazivaju plodom šovinističkog i prirodnog ludila, s naglaskom na prirodnom. Točno definiraju ideju velike Srbije kao parazitizam u vezi s ekspanzivnošću...

U sljedećim se mjesecima Korpus osipa, nove vlasti ne pokazuju simpatije prema Srbiji, a ne pomaže ni dolazak s Krfa generala Živkovića, intimusa Aleksadra Karađorđevića. Na kraju u Srpskom dobrovoljačkom korpusu ostaje manje od tisuću Hrvata i Slovenaca i oko sedamnaest tisuća Srba iz Dvojne monarhije. Njihov je put do Soluna posebna priča, dio odlazi transsibirskom željeznicom do Tihoga oceana, drugi do Sjevernoga mora, pa se odatle prevoze brodovima. Nevelika vojna snaga, koja se na solunskoj fronti priključuje srbjanskoj vojsci strahovito oslabljenoj nakon povlačenja iz Srbije kroz albanske gudure. Nije uspjelo ni regrutiranje dragovoljaca iz Sjeverne i Južne Amerike, ponešto se uspjelo naći među Hrvatima u Italiji koji su imali i komičnih poteškoća da se predaju Talijanima, budući da su se Talijani htjeli njima predati.

No, vratimo se pojedincima iz naroda, čiji su iskazi navedeni u interpelaciji koja nije ostala na općenitostima, pa je zato toliko snažna. Zagorci uglavnom, seljaci, Prigorci, poneki s Banovine ili iz Like jednostavnim izričajem svjedoče o grozotama u Odesi. Oni su se osjećali pripadnicima hrvatske vojske u sastavu austro-ugarskih snaga. Kada ih srbjanski oficiri isprva nagovaranjem a zatim brutalnim načinima tjeraju da se uključe u Srpski dobrovoljački korpus, naši ljudi izjavljuju da su „vojnici kraljevine Hrvatske, a ne kraljevine Srbije“. Najveći dio njih ne da slomiti, makar ih i ubijali, a tako i hrvatski časnici. Hrvati se bune, u Kanatnom zavodu usred Odese nemaju šanse zbijeni u omanjim prostorijama i na hodnicima, ali na Kulikovu polju goloruki uspijevaju razbiti mučitelje, a gube tek kada ovima dolaze u pomoć Kozaci.

Članovi Jugoslavenskog odbora koji dolaze u Odesu, nimalo im ne pomažu. Kao ni Hrvat Ivan Šubašić koji se štoviše pridružuje mučiteljima, o

čemu svjedoči Franjo Malčić iz Čučerja koji će u trenutku stvaranja Banovine Hrvatske biti zaprepašten kada ugleda bana. „Ovaj človek je mene tukel gvozdenom štangom u Odesi, kad mi domobrani nismo šteli u jugoslavensku legiju u kojoj je ovaj čovek bil jugoslavenski oficir i slugan staroga kralja Petra. Pa kad naši domobrani nisu šteli pričeći kralju Petru, onda su ih ovakvi tukli i u nekoj cukerfabriki pa su ih utapali u šekretu a onda po noći hitali na platone i vozili vu Crno more, da ih tam pojedu morski cuki.“ Tako. Ili su ih zakapali bez imena.

Doista, stota obljetnica interpelacije pravo je vrijeme za ovu knjigu koju je priredio Ante Čuvalo, s odličnim tekstom o povijesnom okviru iz pera Đure Grlice. No, vrijeme je i da se hrvatski književnici prihvate ove teme, pogodne za potresan film ili televizijsku seriju na podlozi zbivanja u Odesi, zbivanja koja se, imam dojam, i danas pokušavaju predati trajnom zaboravu ili tumačenjima srpskog korpusa jugoslavenske historiografije.

Željko Barbarić: Priest by Vocation, Counselor at Heart

Article from Fordham News / news.fordham.edu

They died in droves. Their bodies, sheathed in the religious robes worn by Franciscan priests, were burned in bunkers. Some were Ph.D.-educated; others were young priests in training. Those priests—all 66 of them—were murdered by communists in Bosnia and Herzegovina during World War II, said Željko Barbarić, O.F.M., GRE '19, a young Catholic priest from the Franciscan community. “Anyone who was wearing a habit at the time—a Franciscan robe—he was killed or persecuted,”

Father Barbarić said. “Communism was against religion, in any sense. Communism itself was a religion.” It happened in the 1940s, long before Father Barbarić was born. But he hasn’t forgotten the massacre of his Franciscan forefathers. It’s part of the reason why he’s currently studying pastoral health counseling and spiritual care in Fordham’s Graduate School of Religion and Religious Education.

“I didn’t realize how connected mental health and my vocation are until I came here,” he said. Father Barbarić was born in Bosnia and Herzegovina, a country bordered by Croatia, Serbia, and Montenegro and home to a multiethnic population. In the early '90s, war broke out among the ethnic groups fighting for sov-

ereignty. Father Barbarić calls it the War for Independence; America knows it as the Bosnian War. Given the wars that have ravaged Eastern Europe and the Balkans, he said, mental health services are vital back home. Fifteen miles away from his house in Bosnia and Herzegovina was a war zone. He remembers uniformed men bearing weapons; the sound of sirens and shootings; the death of a cousin, who fought in the war. Every so often, he heard the explosions of bombs from his basement bedroom.

At age 14, Father Barbarić left home and joined a minor seminary. At first glance, it seems surprising. He was not raised in a household where prayers and talk of God abounded. Growing up, Father Barbarić had mulled over a few métiers, including serving in the police force and fighting among the soldiers. Yet he found his calling in God. “It was just something that you know,” he said.

Priest vs. Psychologist
Over the next two decades, Father Barbarić has learned what it means to be a Franciscan priest. He’s lived in monasteries in Croatia and Bosnia and Herzegovina, completed a five-year degree program in theology and philosophy in Croatia, became ordained as a priest, and served in two different parishes in

Bosnia and Herzegovina. He’s dealt with delicate situations, like delivering a homily at the funeral of a young boy killed in a car accident. Strangers have laid bare the most intimate details of their life with Father Barbarić—their marital issues, their struggles with psychiatric disorders, their mishaps with neighbors. And as time passed, he came to a realization:

“Counseling is something that happens almost on a daily basis when you’re a priest,” Father Barbarić said. “A background in psychology can be very, very useful.”

In 2016, he moved to the U.S. and enrolled in the GRE’s pastoral counseling and spiritual care program. His coursework confirmed his suspicions that counseling training would be helpful in his role as a priest. “People will come to us, explicitly asking for advice. ‘What am I supposed to do?’” he imitated. “And that’s a big temptation—to immediately tell people what to do, especially in a confessional setting.”

But his professors have taught him how to truly listen. Instead of instantly jumping in with an answer, Father Barbarić waits.

And when a person struggles to finish his or her sentence, he is trying to let them find their own words. This skill—seemingly obvious, but difficult in practice—is especially important when speaking with people who struggle with their mental health. “They can see things in a distorted way, and I have to really hear them to understand,” he said.

And he’s also learned that he doesn’t have to save everyone. Sometimes, sitting beside them and lending an empathetic ear is

enough.

Father Barbarić is currently a priest at the Sts. Cyril and Methodius Croatian Parish, located in midtown Manhattan. Two months ago, Father Barbarić began an internship where he puts his mental health and spiritual care training into practice. On Mondays and Tuesdays, he counsels patients in a New Jersey psychiatric ward, including suicide survivors, victims of abuse and people with schizophrenia and bipolar disorder. “Everything you say in this room will stay in this room,” he tells them.

Back to the Balkans

Next spring, Father Barbarić will graduate with his master’s degree in pastoral counseling and spiritual care. He’s also leaving a legacy behind at Fordham.

“Željko has been instrumental in helping to set up the new partnership between GRE and the Catholic University of Croatia,” said Joanna Mercuri, a GRE graduate assistant.

This international agreement allows Fordham and Croatian students and faculty to conduct research and study abroad at

both universities, starting this semester. Father Barbarić is the one who connected the president of the Catholic University of Croatia, his old mentor, with Faustino M. Cruz, S.M., GRE dean. “Through global partnerships like this one,” said Dean Cruz, “GRE is enriched by the diversity of academic, civic, and spiritual perspectives that shape today’s communities of teaching and learning.”

Father Barbarić is unsure about his next steps after graduation. He might help establish a similar program for newly ordained priests or students in training in Bosnia and Herzegovina; he might help revitalize the Franciscan high school in his hometown. But someday, he said, he’ll bring his newfound mental health and spiritual care training back to the Balkans.

“I’m a priest. I’m a Franciscan. That’s already fulfilling,” Father Barbarić said. “But now I’m adding something to it.”

Medjugorje: Most Current Developments

Photo by Mate T. Vasilj / Flickr

2/11/17: Pope Francis appoints Archbishop of Warsaw Poland, Henryk Hoser, as Papal Envoy to Medjugorje.

3/30/17: Papal Envoy, Archbishop Hoser, arrives in Medjugorje to evaluate the pastoral needs of Medjugorje and report back to the Holy Father. Upon his arrival in Medjugorje, Archbishop Hoser made the following statement to the gathered crowd:

"We call Her here, the Queen of Peace. ... Therefore, that honoring, so intensive here, is of the greatest importance and is necessary to the whole world. ... We need a Heavenly intervention. The presence of our Blessed Virgin Mary – that is this intervention. It is God's

initiative. ... Therefore, I would like to encourage and fortify all of you, on behalf of the Pope, as his Emissary ... Those who come here discover something extraordinary ... They discover a huge range of profound spirituality. We can see that devotion in Medjugorje is very Christ-centered,"

"Medjugorje is a very fertile land from a religious perspective. In these years we can count 610 religious and priesthood vocations born in Medjugorje. ... When we are aware of the crisis of vocations ... it is clear that there is something new here, something remarkable."

"The specific role of Medjugorje is extremely important here. ... You, my dear friends, should be

the carriers of the joyful news. Say to the whole world that in Medjugorje we can find the light again. We need those special places of light in the world that is sinking into darkness."

May, 2017: The findings of the Ruini Commission, which was so esteemed by the Pope Francis, are made public. The commission recommends that the first 7 days of the apparitions be approved, and that the Medjugorje be turned into a pontifical sanctuary. The commission made no recommendations about the any of the apparitions which occurred after the first 7 days. We are currently waiting for Pope Francis's actions based on these recommendations.

August, 2017: Papal envoy to Medjugorje, Archbishop Hoser,

gave an interview in Poland, in which he said, among other things, the following: He said "every indication" is that the apparitions will be approved, even as early as this year.

"Specifically, I think it's possible to recognize the authenticity of the first [seven] apparitions as proposed by the Ruini commission," Hoser said. "Besides, it is difficult to get another verdict, because it's difficult to believe that six seers will lie for 36 years. What they say has been consistent. They are not mentally incompetent. A strong argument for the authenticity of the apparitions is their faithfulness to the doctrine of the Church ... In any event, this movement will not stop and should not be stopped, because of the good fruit that grows out of it," Hoser said. "It is one of the most alive places of prayer and conversion in Europe - and has a healthy spirituality."

May 31, 2018: "Pope Francis nominated Archbishop Hoser a second time "as special apostolic visitor for the parish of Medjugorje" on 31 May 2018. According to the statement released by the Holy See's Press Office, the mandate will last for "an undefined period and ad nutum Sanctae" (at the Holy See's disposition). Once again, Archbishop Hoser will exercise "an exclusively pastoral office" in continuity with his first mandate which came to an end recently. The Holy See's Press Office explains, "the mission of the Apostolic Visitor has the aim of ensuring a stable and continuous accompaniment to the parish community of Medjugorje and to the faithful who go there

as pilgrims, and whose needs require particular attention." (<https://www.vaticannews.va/en/church/news/2018-07/archbishop-hoser-envoy-medjugorje-st-james-apparition-mary.html>)

tion that has been taking place here for years." Later in his homily, Archbishop Hoser said, "This is what the people's devotion in Medjugorje looks like: in the center is the Holy Mass, Adoration of the Most Blessed Sacrament, the sacrament of Reconciliation. And all of this followed by other forms of devotion: the Rosary and the Way of the Cross, which have turned what in the beginning used to be sharp stones into smooth paths." "Archbishop Hoser made a point to invite all believers to go to Medjugorje, if they are able, and to receive spiritual renewal. "I would highly recommend it. I would say that it is the pilgrimage of spiritual change, conversion, and strengthening of faith – you can experience all of that there."

August 1, 2018: Yet another significant event in the history of Medjugorje - Papal Nuncio for Bosnia-Herzegovina, Msgr. Luigi Pezzuto, celebrated the Holy Mass – a first for any Vatican official. The Papal Nuncio accompanied Hoser and read a letter from Pope Francis announcing Hoser's appointment in Medjugorje. In his homily, Archbishop Hoser spoke about why people come to Medjugorje: "Pilgrims come to Medjugorje from faraway regions, from approximately 80 countries of the world. . . ." he said. ". . . Let us now ask the fundamental question: Why do so many people come to Medjugorje every year? The clear answer is this: they come to meet someone, to meet God, to meet Christ, to meet His Mother. And then to discover the path that leads to the joy of living in the house of the Father and of the Mother; and ultimately to discover the Marian way as the more certain and sure one. This is the path of the Marian devo-

Tekton Ministries

Remember your prayers

Upamti svoje molitve

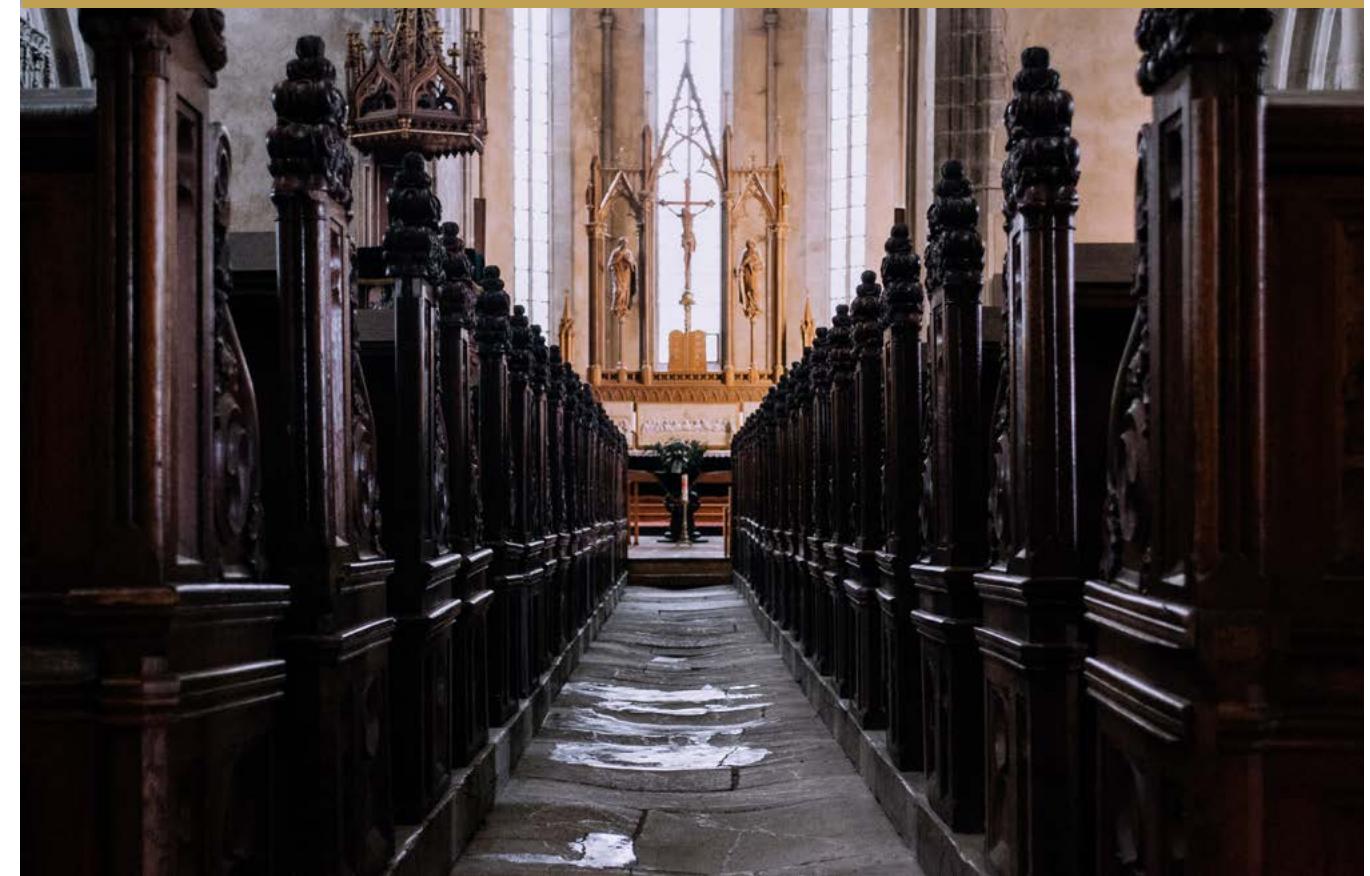
Remember your prayers

Jesus held in the highest esteem the Jewish prayer known as the Shema, which exhorts believers to love God with all their heart. The Shema has survived thousands of years of Jewish exile, dispersion, and persecution and remains a bedrock of Jewish identity to this day. At the end of World War II, an esteemed rabbi traveled Europe to reclaim Jewish children who had been hidden during the Holocaust with non-Jewish families. He would loudly proclaim “Shema Yisrael” (“Hear, O Israel”—the first words of the prayer: “Hear, O Israel: the LORD our God, the LORD is one”) at gatherings of children and then look at their faces to see which ones recognized it from their earliest memories of praying with their Jewish families. Remember your prayers...

Upamti svoje molitve

Isus je najviše cijenio židovsku molitvu poznatu kao Shema, koja potiče vjernike da vole Boga svim srećem. Shema je preživjela tisuće godina židovskog izgnanstva i progona i ostaje temelj židovskog identiteta do danas. Na kraju Drugog svjetskog rata, jedan vrlo cijenjeni rabin putovao je Europom kako bi povratio židovsku djecu koja su tijekom Holokausta bila skrivena s nežidovskim obiteljima. Dok je hodao među djecom govorio bi na glas: “Shemu Yisrael” (“Čuj, Izraele” - prve riječi molitve: “Čuj, Izraele: Jahve, Bog naš, Jahve je jedan”), a zatim pogledo na dječja lica kako bi vidio one koji bi iz svojih najranijih sjećanja prepoznali molitvu svojih židovskih obitelji ...i tako se vratili doma.

Upamti svoje molitve ...

Hrvatski prijevod na stranici 18

Reading Scripture with the Mind of Christ

Looking at which Scripture passages Jesus emphasizes, we see that he clearly understands how to follow the thread that confirms the God he encountered, knows, loves, and trusts. At the same time, Jesus ignores or openly contradicts many texts in the Hebrew Scriptures that are punitive, imperialistic, classist, or exclusionary. He never quotes the book of Numbers, for example, which is rather ritualistic and legalistic. He never quotes Joshua or Judges, which are full of sanctified

violence. In fact, he teaches the opposite.

Jesus does not mention the list of twenty-eight “thou shall nots” in Leviticus 18 through 20, but chooses instead to echo the rare positive statement of Leviticus 19:18: “You must love your neighbor as yourself.” The longest single passage he quotes is from Isaiah 61 (in Luke 4:18-19): “The Spirit of the Lord has been given to me. He has anointed me to bring good news to the poor, to proclaim liberty to captives,

and to the blind new sight, to set the downtrodden free, and to proclaim a year of favor from the Lord.” Jesus appears to have deliberately omitted the last line—“and the day of vengeance of our God” (Isaiah 61:2b)—because he does not believe in a vengeful God.

Jesus sees where the text is truly heading, beyond the low-level consciousness of a particular moment, fear, or circumstance. He knows there is a bigger arc to the story: one that reveals a

God who is compassionate, nonviolent, and inclusive of outsiders. He knows how to “thin slice” the text, to find the overall pattern based on small windows of insight. He learned from Ezekiel, for example, that God’s justice is restorative and not retributive (see Ezekiel 18:21-23, 27-29).

We can only safely read Scripture—it is a dangerous book—if we are somehow sharing in the divine gaze of love. A life of prayer helps you develop a third eye that can read between the lines and find the golden thread which is moving toward inclusivity, mercy, and justice. I am sure that is what Paul means when he teaches that we must “know spiritual things in a spiritual way” (1 Corinthians 2:13). A hardened heart, a predisposition to judgment, a fear of God, any need to win or prove yourself right will corrupt and distort the most inspired and inspiring of Scriptures—just as they pollute every human conversation and relationship. Hateful people will find hateful verses to confirm their obsession with death. Loving people will find loving verses to call them into an even greater love of life. And both kinds of verses are in the Bible!

Čitanje Svetog pisma Kristovim umom

Gledajući koje dijelove Pisma Isus najviše naglašava, vidimo da jasno razumije kako slijediti nit koja potvrđuje Boga koga je susreo, koga poznaje, ljubi i kome vjeruje. Istodobno, Isus zanemaruje ili otvoreno proturječi mnogim tekstovima Hebrejske biblije koji su bili telstovi o kažnjavanju, imperijalistički, klasistički ili isključivi. Na primjer, on nikada ne citira knjigu Brojeva, što je prilično ritualno i zakonito. Nikada ne citira Jošuinu knjigu ili knjigu Sudaca, koji su puni svetog nasilja. Zapravo, on poučava ljudе suprotnо tome.

Isus ne spominje popis dvadeset i osam “NE ČINI” u Levitskom zakoniku 18-20, ali umjesto toga odabire rijetko pozitivne tvrdnje Levitskog zakonika kao npr. 19:18: “Morate voljeti bližnjega kao sebe.” Najduži citat kojeg spominje je iz Izajije 61. poglavlje (u Luki 4: 18-19): “Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglašiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglašiti godinu milosti Gospodnje”

Isus je namjerno izostavio posljednji redak “i dan osvete Boga našega” (Izajija 61,2b) jer ne vjeruje u osvetoljubivog Boga. Isus vidi kamo tekst istinski smjera, izvan niskog stupnja svijesti

određenog trenutka, straha ili okolnosti. Zna da postoji veći dio priče: onaj koji otkriva Boga koji je milosrdan, nenasilan i koji uključuje ostale. Primjerice, iz Ezekiela je naučio da je Božja pravda restaurativna, a ne retributivna (vidi Ezekiel 18: 21-23, 27-29).

Možemo čitati Pismo sa sigurnošću - to je opasna knjiga - ako nekako dijelimo božanski pogled ljubavi. Život molitve pomaže vam razviti treće oko koje može čitati između redaka i pronaći zlatnu nit koja se kreće prema uključivosti, milosrđu i pravdi. Siguran sam da je to ono što Pavao misli kada nas uči da moramo “duhovne stavri spoznavati duhovno.” (1. Korinćanima 2,13). Stvrdnuto srce, predispozicija za prosuđivanje, strah od Boga, svaka potreba da se pobijedi ili dokazuje sebe će pokvariti i iskriviti i najjdahnuti-je Sveti pismo - baš kao što zagađuju svaki ljudski razgovor i odnos. Ljudi koji mrze pronaći će stihove mržnje kako bi potvrdili njihovu opsjednutost smrću. Ljubazni ljudi će pronaći stihove ljubavi koji će im pomoći i još više uvećati ljubav prema životu. I obje vrste stihova nalaze se u Bibliji!

Chicago Bl. Alojzije Stepinac

GODIŠNJI BANKET ŽUPE BLAŽENI ALOJZIJE STEPINAC

Župni Crkveni banket susret je kojem se odazove gotovo svaka obitelj zajednice na sjeveru Chicago. Prilika je to našim fratrima zahvaliti za njihov predani rad, molitvu i brigu o našim vjernicima te proslaviti ovo zajedništvo koje njeguju već dugi niz godina.

Župnik fra Drazan Boras koji je vrlo brzo od svog dolaska postao drago lice među župljanima te im i ovom prilikom zahvalio, ne samo na odazivu te večeri, već i svima onima koji ustrajno, savjesno i odgovorno djeluju u životu naše župne zajednice. Naglasio je koliko se blagoslovljeno osjeća biti u

službi u koju ga je Gospodin pozvao, te biti među svojim župljanima.

Na poseban način zahvalio je ženama – majkama, bakama, djevojkama, koje u ovakvim situacijama podnesu najveći teret oko pripreme ovakvih događaja.

S ponosom je predstavio i zbor naše župe s kojima zadnjih godinu i pol dana radi fra Luka, mladi bogoslov, a zahvaljujući čijem je glazbenom daru ova grupa župljana u kratko vrijeme pripremila zaslужila ovacije svih članova zajednice za svoj nastup. Fra Držan je ujedno najavio Božićni koncert zbora koji će se održati u župnoj crkvi, 29. prosinca u večernjim satima.

Windsor Zupa Svetog Franje Asiškoga

Sakramenat Svete potvrde u Windsoru. Podjeljivanje sakramenta Sveće potvrde (Krizme) u našoj župi, svečano je proslavljen na Četvrtu vazmenu nedjelju, 22. travnja, 2018. godine. Naš župnik fra Ljubo Lebo predvodio je svečanu misu i podijelio sakrament našim krizmanicima. Sveti sakrament primilo je jedanaest mlađih koji su se tijekom zadnjih sedam mjeseci intenzivno pripremali i redovito dolazili na vjerouauk u župu. Naši ovogodišnji krizmanici su: Marino Aleksić, Andrew Brajak, Anthony Garant, Nicolas Grgičak, Lorena Papac, Marko Papić, Diano Pavković, Tomas Peaković, Elena Pišković, Lexie Sertić i Gabriela Tijardović.

Nakon što su krizmanici svečano obnovili svoja krsna obećanja i odrekli se zla i grijeha, te potvrdili svoju vjeru u Boga Oca, Sina i Duha Svetoga, krizmanici su pristupili fra Ljubi koji im je podijelio Sveti sakrament pomazanjem krizmanim uljem na čelu, uz riječi „primi pečat dara Duha Svetoga“ i udijelio mir. Krizmanici su svojim čitanjem i prekrasnim pjevanjem uveličali misno slavlje. Zahvalni smo dragom Bogu na daru naših

krizmanika koji su postali primanjem ovoga sakramenta postali punopravni članovi Crkve. Pratimo ih molitvom da i dalje budu aktivni članovi naše župne zajednice u Windsoru. Neka Svemogući Bog svojim Duhom dotakne srca i živote naših mlađih da uvijek ostanu vjerni Kristu i Crkvi. Iskrene čestitke krizmanicima, roditeljima i kumovima!

Krizmanici su se zahvalili ovim riječima: „Od danas mi smo, dobivši puninu Duha Svetoga preko sakramenta, postali sastavni dio odraslih kršćana. U ime svih krizmanika, hvala fra Ljubi, sestri Matiji, sestri Mariji, našoj učiteljici Tini Papac i glazbenim voditeljicama Viktorii i Danieli, koji ste nas pripremili za ovo današnje slavlje kako bismo ga što dostojni proslavili.

Hvala našim roditeljima, kumovima i svoj rodbini za svu ljubav i žrtvu koju su do sada ugradili u naše živote. Hvala vama dragi vjernici koji ste svojim prisustvom, uzveličali naše krizmeno slavlje i slavlje naše župe. Tina Papac

PROSLAVA MAJČINOG DANA

Ove smo godine imali lijepu trodnevnu pripremu za Majčin Dan bogatom duhovnom obnovom pod vodstvom poznatog duhovnika, patera Ivana Ike Mandurića koji je i predvodio misno slavlje te nedjelje. Već kod prvog susreta osjetili smo po paterovom nastupu njegovu snažnu vjeru i moć prenošenja te vjere. U nadahnjujućoj propovijedi, Pater Ike nas je potaknuo da razmišljamo o misteriju majčinske ljubavi. Pri tome je napomenuo kako kroz majčinsku ljubav dolazi do izražaja Božanska ljubav i kroz

pet radosnih otajstava krunice pojasnio nam je tu usku povezanost. Iako majka nosi djete u svojoj utrobi i ono je dio nje, Božja volja je ta koja je utjelovila to djete. I kao što je najveća vjernica, naša nebeska majka veličala Gospodina što pogleda na neznatnost službenice svoje, tako se i mnoge mlade majke danas, koje možda prije i nisu bile prepobozne, nakon poroda približe Bogu zahvaljujući Mu na tom neprocjenjivom daru i uzdajući se u Božju zaštitu. Zato, iako ima iznimka i na žalost svašta se događa danas u svijetu, počevši od naše svete Majke Marije kao savršenog uzora svim majkama, majke i jesu glavne odgajateljice u vjeri. I zato se majčinska ljubav može usporediti sa Božanskom ljubavlju. Majka je spremna dati sve za svoje djete

pa ako je potrebno i umrijeti za nj. Jer, kako je to padre Ike lijepo pojasnio, ako nemaš ništa za što si spremjan umrijeti, nemaš ni ništa za što se isplati živjeti.

Nakon svete mise, uputili smo se u crkvenu dvoranu gdje je slavljeno nastavljeno programom naše najmlađe kolo grupe. Pod vještим vodstvom njihove učiteljice, gospođe Katarine Tuškan, brzo su zagrijali srca svojih majki i svih prisutnih svojim spretnim koracima. Slijedila je srednja grupa koju su pripremile učiteljice, gospođe Melanie Projić i Ann Mary Bartolović. I kada su se susreli talenti tih vrijednih učiteljica i njihovih mlađih plesača, rezultat je bio skladan, divan ples koji nas je još jednom uvjeroio da je budućnost našeg folklora i kulture u dobrim ruka-

Nastavak: Windsor

ma. Lijepo iznenađenje bili su i naši mladi tamburaši čiji napredak je vrlo očigledan iz godine u godinu. Za to su, naravno uz predan rad njih samih, najviše zasluzni njihovi učitelji Ann Marie Domšić i Frank Pavičić. Ovaj prvi dio programa završio je zavidnim nastupom klapa Fritule i Kartolina, pod vodstvom gospode Višnje Tijardović.

Program smo nastavili nakon ukusnog ručka na kojemu i ovo-ga puta možemo zahvaliti našim vrsnim kuharicama i vrijednim poslužiteljima. Slijedila su najmlađa djeca hrvatske škole, razred sestre Matije. Naši najmanji su na samom početku kroz svoju recitaciju sve prisutne zamolili za finu tišinu jer imali su jako važnu obavjest. I poslušali smo ih; odjednom nasta toliki mir kao da je dvorana prazna. Cijela

dvorana je otvorila uši da čuju što to oni imaju tako važno za reći. A poruka svakog djeteta tako je jasna, predivna i jednostavna, tj. poklonjena - izgovernena s puno ljubavi, a bila je: MAMA SRETAN TI MAJČIN DAN. Nakon te važne poruke, nastupio je razred sestre Marije. Djeca su svoje iskrene molitve stavila na papir i molila su Majku Božju, na svoj dječji način, da im Marija Majka blagoslov i čuva mamu te su na kraju izmobilili deseticu krunice za svoje najdraže mame. Program je završio nastupom najstarijeg razreda koji su izveli kratki skeč pod nazivom „Mamina Zona“. „Mamina Zona“ je mjesto gdje se umorne majke mogu opustiti i ne brinuti o ničemu, a kada se vrate iz tog čarobnog mjesta, njihove obitelji shvaćaju koliko im one stvarno znače u svakodnevnom životu.

Snježana Prša

Na taj način, djeca su pokazala svojim mamama da su svjesna njihovih svakodnevnih žrtava i izrazila svoju duboku zahvalnost. Poduprijela su djeca to i pjesmom „Što je sreća?“ kojom su jasno dala svima do znanja da je za njih najveća sreća što se, zahvaljujući mamama, svako jutro probude nasmijana. I završnu riječ je opet imao pater Ike koji se je ovoga puta obratio svima moleći hrvate u dijaspori da se ne izgube. Mislio je pri tome da čuvaju i njeguju svoju bogatu povijest, vjeru i kulturu jer, bez obzira da li je razlog imigracije politički, ekonomski ili neki drugi, nikada ne smijemo zaboraviti da nismo došli ovdje siromasi već bogataši, da obogatimo ovu zemlju svojom kulturom.

U Djelima apostolskim čitamo slikovito izvješće kako su apostoli na dan Pedesetnice, dok su bili zajedno, primili Duha Svetoga. Nakon toga su izašli na trg u Jeruzalemu i počeli govoriti židovskom mnoštvu koje je došlo na proslavu Pedesetnice. Govorili su im tako da su ih svi mogli razumjeti, iako je to mnoštvo bilo sabrano od židovskog puka koji je govorio raznim jezicima, budući da su dolazili iz raznih dijelova ondašnjeg Rimskog carstva. Duh Sveti je od raznolikosti stvorio zajedništvo. Zato je svetkovina Duhova najsnazniji primjer kako se od raznolikosti može stvoriti divno zajedništvo.

Tu ljepotu zajedništva u raznolikosti imali smo prigodu doživjeti malo intenzivnije ove godine u našoj crkvi Kraljice Mira na svetkovinu Duha

Svetoga. U subotu, na uočnicu Duhova, 19. svibnja, započeo je u kazališnoj dvorani u Miltonu program ovogodišnjeg folklornog festivala koji se održava pod pokroviteljstvom Kanadsko-hrvatskog folklornog saveza. Domaćin je bila naša kolo grupa Kralj Zvonimir. Program traje dva dana i nastupaju folklorne grupe iz ovog istočnog dijela Kanade i SAD-a. Ove godine im se pridružila i jedna kolo-grupa iz Vancouvera. Budući da je Kanada prostorno vrlo velika, u zapadnom dijelu Kanade održava se festival za njihovo područje.

Zaista je veličanstveno vidjeti toliko mladosti zajedno, obučenih u hrvatske nošnje, s glazbalima u rukama i s pjesmom na usnama. U njihovim koracima odzvanjaju koraci hrvatskih pastira, težaka i pomoraca, mladih djevojaka i snaša,

plemića i vlastele, svih slojeva hrvatskog društva kroz duga stoljeća, iz svih dijelova Lijepe naše. U njihovim pokretima, pjesmi i zvucima glazbala stapa se prošlost i sadašnjost i poručuje svima nama da ovaj hrvatski narod ima budućnost dok ima ovakve mladosti. Bilo je divno gledati ih na pozornici oba dana, u subotu i nedjelju.

Pogotovo je bilo divno na dan Duhova vidjeti tu mladost, obučenu u hrvatske narodne nošnje u našoj crkvi Kraljice Mira na euharistijskom slavlju. Ušli su svečano u procesiji noseći ime svoje kolo-grupe i mesta odakle dolaze. Misno slavlje predvodio je fra Marko Puljić. S njim su još suslavili: mons. Iko Vukušić iz Oakville-a, fra Jozo Grubišić iz Norvala, fra Ivica Majstorović iz župe sv. Jeronima u Chicagu i fra Tomislav Pek iz župe sv. Nikole Tavelića iz Montreala.

Gledajući šarenilo njihovih nošnja fra Marko u prigodnoj homiliji potaknuo nazočne na razmišljanje o tome kako svaka od tih nošnja koje su obukli predstavlja onaj dio domovine gdje je nastala. Ona govori o povijesti ljudi onoga kraja, njihovom životu i zanimanjima. Ta nošnja je kao knjiga iz koje se može čitati povijest ljudi koji su je stvarali. Nošnje se razlikuju po izgledu, već prema tome iz kojih dijelova Domovine potječu. Zato je dobro i važno sve te nošnje čuvati kao spomenike naše prošlosti. A spomenici nisu stvari i predmeti koji samo govore o prošlosti. Oni su vidljivo sredstvo povezivanja ljudi, onih koji su živjeli prije nas i nas danas. Zato je važno čuvati te spomenike koji nas upozoravaju na to kako su oni, koji su živjeli prije nas, stvarali i gradili ovo što imamo. A mi onda imamo zadatku to bogatstvo prenositi na nova pokoljenja.

Pa iako im nekada može biti vruće ili neugodno

u tim nošnjama, potaknuo ih je da budu ponosni što ih nose, jer upravo u tim nošnjama utkana je bogata povijest ljudi onih mesta čije nošnje nose. Te su nošnje poput onih majica koje će naši nogometari za nekoliko tjedana nositi na svjetskom nogometnom prvenstvu, po kojima će predstavljati Hrvatsku i biti prepoznatljivi cijelom svijetu. Na taj način će povezati one u Domovini i nas diljem svijeta, te nas tako potaknuti na ljubav i poštovanje prema svemu onome što pripada našem hrvatskom biću i što je naša hrvatska baština.

Šarenilo i raznolikost hrvatskih nošnja je poput kamenčića od kojih se gradi mozaik ili staklenih pločica koje su složene u oslikanim prozorima naše crkve. Kad ih se lijepo složi nastaje divna slika. „Takvi ste i vi danas, dok sjedite jedni pored drugih. Različiti, ali ujedinjeni. Različitost, koja u sebi sadrži kvalitetu, donosi bogatstvo cjelini, ljudskoj zajednici. Različitost se ne smije pretvoriti u isključivu suprotnost ili neprijateljstvo. Različitost među nama ljudima, različitost u običajima, načinu oblačenja i ophodenja, razmišljanja i prosuđivanja, koja počiva na zajedničkim temeljnim vrijednostima, postaje pravo bogatstvo za jedan narod, kao što vrt u kojem je posađeno razno povrće predstavlja pravo bogatstvo za kuću i obitelj. Kad bi vrt bio zasađen samo jednom vrstom povrća, bez obzira koliko je ono vrijedno i važno, ne bi puno koristio. Ali da bismo znali cijeniti raznolikost, važno je poznavati koje su nam zajedničke temeljne vrijednosti. Te vrijednosti čuva baština. Zato je važno svoju baštinu poznavati i prenositi na nova pokoljenja, jer nas ona ujedinjuje i povezuje.

Ali ima još jedna druga razina povezivanja ljudi, pored baštine svoga naroda. Ta razina povezivanja je još dublja, pa prema tome i važnija. O toj razini povezivanja ljudi govori današnja svetkovina

Duhova“ naglasio je fra Marko u homiliji.

„Kada Duh Sveti povezuje ljudе, onda se to događa snažnije, moćnije i temeljitije nego mi ljudi to možemo i zamisliti. Čuli smo što se dogodilo nakon što su apostoli primili Duha Svetoga. Nestalo je u njima straha pred progonima. Oni su i prije dolaska Duha Svetoga znali da je Krist uskrsnuo. Susretali su ga, družili se s njim, ali im je nedostajala nutarnja snaga, sigurnost, neustrašivost i sve ono što je potrebno da se ne boje. Kad ih je ispunio Duh Sveti, straha je nestalo. Postali su svjedoci vjere u Uskrsnulog Gospodina, te su jasno i snažno govorili ljudima da nema spasenje ni vječnog života ni po komu drugom, nego samo po Isusu Kristu, Sinu Božjem. On je temelj našega spasenja. On je glava Tijela, zajednice vjernika, koji se zove Crkva Kristova.

Apostoli su čvrsto vjerovali u to da ovu istinu moraju navješćivati i pod cijenu vlastitog života. To ne smiju prešutjeti. Time ujedno poručuju svakomu od nas, da svoju vjeru ne smijemo skrivati. Svoju vjeru trebamo životom svjedočiti. Svjedočiti ćemo je kada drugi mognu na nama prepoznati da čuvamo vrijednosti koje nam je Bog objavio i prema njima živimo“. Na tu nakanu, izgradnje zajedništva našeg hrvatskog naroda i Kristove Crkve, molili smo te nedjelje.

Da bi ovakvi susreti, kao što je organiziranje folklornog festivala, bili mogući potrebno je mnogo više osoba nego što ih se vidi na pozornici tijekom festivala. Oni su obično neprimjetni, ali su vrlo važni. U našoj zajednici vjernika Kraljice Mira toga vikenda bilo je zaista mnoštvo dobrovoljaca koji su obavili odličan posao. Naša kolo-grupa, organizacijski odbor festivala i svi koji su bili uključeni na bilo koji način, zaslужuju svaku pohvalu.

Ostala događanja u našoj zajednici
Pored folklornog festivala u ovom razdoblju potrebno je istaknuti da je trideset djevojčica i dječaka primilo Prvu svetu pričest 29. travnja. I ove godine, kao i već nekoliko godina, prvočršćenike je vrlo temeljito pripremala gospoda Andelka Pejić. Tjedan dana poslije sljedeći bračni parovi su za vrijeme svete misse proslavili obljetnice braka – 25. godišnjicu: Ivan i Ružica Badrov, Branko i Marija Prusina; 40. godišnjicu: Jozo i Katica Križanac; 50. godišnjicu: Ilija i Iva Bartulović, Jure i Smilja Boras, Miro i Ružica Matić, Ivan i Marija Mijatović, Mate i Mara Stojić.

Na proslavi sv. Ante misno slavlje je predvodio poznati hrvatski isusovac, pater Ivan Ike Mandurić. To je dan kada se na našem Centru, ako se ne dođe na vrijeme, dugo traži mjesto za parkiranje. Pater Ike je nadahnuto govorio o sv. Anti koji je Krista približavao ljudima u svoje vrijeme, a to očito čini i danas, jer na njegov dan vjernici ispunjavaju crkve, mole ga za zagovor i zahvaljuju mu za uslišane molitve. Ljudi ga vole po cijelom svijetu, te slobodno možemo reći da je on i hrvatski svetac, jer je tako snažno nazočan u srcima hrvatskih vjernika, poručio je pater Ike.

Naša kolo-grupa Kralj Zvonimir je nakon svete mise nastupila s prigodnim plesovima. Bilo je gange i bećarca u izobilju. Pjevali su i mali i oni puno iskusniji. Pored nogometa, ovaj put je bilo i tradicionalnih natjecanja – bacanje kamena s ramena i potezanje konopa, a za ples i zabavu pobrinula se grupa „Olua“.

Hrvatska nogometna reprezentacija priredila nam je veliku radost osvajajući srebrenu medalju na svjetskom nogometnom prvenstvu u Rusiji. Takav izljev radosti i zajedništva, u Domovini i po svijetu, nismo već odavno doživjeli. Slavili smo gledajući njihove pobjede, na trenutak bili tužni što nisu postali svjetski prvaci, ali smo ipak silno radosni što su se popeli tako visoko i cijelom svjetu ispričali najljepšu priču o našoj Hrvatskoj.

Chicago Srce Isusovo | Sacred Heart

FIRST HOLY COMMUNION
Saturday, May 5th was a special day for 16 children of Sacred Heart Parish. It was the day of their First Holy Communion. The pastor Fr. Stephen Bedenikovic, O.F.M. celebrated the Mass. In his homily Fr. Steve encouraged the children to come regularly to the altar to receive the precious gift the Lord has given to us of Himself in the Holy Eucharist. Full of joy and excitement, the children approached the altar to receive the Body of Christ for the first time as their family and friends watched full of pride. It was a special day, not just for the First Communicants, but also for their family, friends and parishioners who gathered to celebrate with the children.

PRVA SVETA PRIČEST
 Subota 5.svibnja bio je poseban dan za šestnajstero djece iz župe Srca Isusova. Župnik fra Stjepan Bedeniković, O.F.M. predvodio je Svetu Misu. U propovijedi fra Stjepan je potaknuo djecu da redovito pristupe oltaru kako bi primili dragocjeni dar Isusa Krista koji je sebe dao u Euharistiji - Tijelo Kristovo. Ispunjeni radošću djeca su prišla k oltaru kako bi po prvi puta primili Tijelo Kristovo. To je bio poseban dan, ne samo prvo-pričesnicima, nego i njihovim obiteljima, priateljima i župljanim koji su se okupili u velikom broju.

MAY CROWNING
 The month of May is dedicated in the honor of Blessed Virgin

Mary. On May 9th the school children and parishioners of Sacred Heart gathered in the church to honor and crown the stature of Mary. Before the crowning the school children led the congregation in praying the rosary. After the rosary the First Communicants and representatives of the student council of Sacred Heart School processed to the Altar of Mary. The student council crowned the image of Our Lady in our church with a beautiful crown of flowers. Fr. Stephen Bedeniković, O.F.M. closed the ceremony with Benediction of the Most Blessed Sacrament.

SVIBANJSKA POBOŽNOST BLAŽENOJ DJEVICI MARIJI

Mjesec svibanj posvećen je u čast Blažene Djevice Marije. 9. svibnja učenici i župljani Srca Isusova okupili su se u crkvi kako bi okrunili kip Blažene Djevice Marije. Prije krunjenja, učenici su sa župljanim molili Svetu krunicu. Nakon krunice prvo-pričesnici i predstavnici školskog učeničkog vijeća pristupili su kipu Blažene Djevice Marije gdje je predsjednik školskog vijeća krunio s lijepom krunom od cvijeća Gospin kip. Fra Stjepan Bedeniković O.F.M. završio je slavlje s blagoslovom Presvetom Oltarskom Sakramantu.

MOTHERS DAY
 Mother's Day at Sacred Heart is always a day of celebrations as we honor our mothers and pray for our deceased mothers. During the 8:00am Mass celebrated by Fr. Anthony Dosen, C.M. we gave a special recognition to mothers and all women who helped in shaping us who we are today. After the Mass all

ladies were invited to the parish hall for a special breakfast with the traditional shot of Kruskovac, sponsored by the parish and served by some of the men from the parish community. Fr. Stephen Bedeniković, O.F.M. celebrated the 9:30am and Fr. Joe Grbeš 11:00am Mass thanking all mothers for their life of service and showing us how to translate the Lord's commandment of love into action. During the 11:30 Mass the children from Croatian School, Tambura and Kolo honored all mothers in prayer and song. All were invited after the Mass to the parish hall where the children prepared a program of special Croatian dances and songs. Fra Lovro Šimić, O.F.M. Croatian school teacher prepared the children to recite beautiful poems in honor of our mothers. After the program all the women received a rose.

MAJČIN DAN
 Majčin dan u našoj župi uvijek

je veliko slavlje jer odajemo počast našim majkama i sjećamo se naših pokojnih majki. Pod svetom misom u 8 sati koju je predslavio Fr. Anthony Dosen, CM, dali smo posebnu počast našim majkama i svim ženama koje su zaslužne u našim životima. Nakon mise, sve žene su bile pozvane u župnu dvoranu na poseban doručak i tradicionalni Kruskovac čime je župa htjela počastiti naše žene, a posluživali su muškarci iz naše župe. Svetu misu u 9:30 sati predslavio je Fra Stjepan Bedeniković, O.F.M., a hrvatsku misu Fr. Jozo Grbeš, O.F.M. na kojoj smo posebno zahvalili svim majkama na njihovom primjeru kako Gospodinove zapovijedi ljubavi ostvariti u životu. Pod tom misom su djeca iz Hrvatske škole, Kolo i Tambura grupa počastili sve majke svojom pjesmom i molitvom. Nakon mise, svi su bili povani na prigodni program u župnu dvoranu. Djeca su pripremila hrvatske plesove i pjesme, a učitelj Hrvatske škole, Fra Lovro Šimić, O.F.M. pripremio je djecu da recitiraju pjesme u čast našim majkama. Nakon programa, sve žene dobole su ružu.

GRADUATION AND END OF THE SCHOOL YEAR 2016-2017

Saturday June 2nd the class of 2018 graduated from Sacred Heart School. Fr. Stephen Bedenikovic, O.F.M. celebrated the graduation Mass. Fr. Anthony Dosen, C.M. alumni of Sacred Heart School concelebrated. Fr. Stephen encouraged the graduates to carry the spirit of Sacred Heart as they embark on new chapters in their lives. Graduation marks a remarkable day in the chapter of our graduate's life. It is not only a culmination

Nastavak: Chicago

of many years of study, but is a coming-of age, a moment when a person is no longer a child and is now a full-fledged young adult. After the distribution of diplomas Dr. Lisa Griffiths, principal, congratulated the graduates and thanked the parish for the continued support of the school. Fr. Stephen thanked the school staff for their faithful service, the parents for choosing Sacred Heart and reminded the graduates that at Sacred Heart they will always have a home.

MATURA I ZAVRŠETAK ŠKOLSKE GODINE 2015 -2016.

U subotu 2. lipnja učenici osmog razreda su maturirali. Fra Stjepan Bedeniković O.F.M. slavio je Svetu Misu za maturante i potaknuo ih da nose duh Srca Isusova kako počinju novo poglavlje u svom životu. Matura označava prekrasan dan u životu naših maturanata. Matura nije samo rezultat puno godina učenja nego i trenutak kada osoba više nije dijete nego postaje zrela odrasla osoba. Nakon dodijela diploma ravnateljica Dr. Lisa Griffiths čestitala je maturantima i zahvalila župljima na njihovoj dugoročnoj

festival. By 3:00pm the parking lot was beginning to buzz with activity as the bar, games, raffle, bingo and rest of the food stands opened up. Also music began to fill the air as the Bravo band played for the entertainment of the people. The Festival committee under the leadership of Kimmy Pettis, Calene Echevarria and all the workers deserve thanks for all their hard work and dedication.

ŽUPNI PIKNIK

Miris ljeta se osjećao u zraku već početkom lipnja dok su župljani župe Presvetog Srca već naveliko pripremali sve što je potrebno za župni piknik. Piknik je ove godine bio 24. lipnja. Dok su se prve zrake sunca javljale na obzoru iznad jezera Michigan, miris roštinja već je bio u zraku iznad južnog Chicaga. To je moglo značiti samo jedno – janjetina i ostali hrvatski specijaliteti s roštinja bili su spremni za župni piknik župe Presvetog Srca. Sve to odvijalo se pod budnim okom Milana Grbavac i članova Hrvatskog lovačkog društva Srna. Jelo je bilo spremno već od 10 sati koje su prisutni očekivali s velikim nestrljenjem, što svjedoči i podatak da je meso nestalo do podne. Tony Alilovic je i ove godine donirao janjice, odojke i piletinu za župni piknik. Nakon što su volonteri očistili iza roštinja, župljani su se spremali za drugi dio piknika. Oko 3 sata posle podne parkiralište kod crkve bilo je puno različitih aktivnosti poput pića, igara, binga, tombole i štandova s hranom. Za ples svirala je grupa Bravo Bend. Odbor za piknik i svi koji su na bilo koji način sudjelovali u organizaciji i radu zaslужuju najiskreniji hvala za njihovu požrtvovnost i rad.

New York

Sv Ćiril i Metod | St. Cyril & Methodius

CVJETNICA U NEW YORKU

Ove godine Cvjetnica je pala kalendarски jako rano: 25. ožujka. No to našu zajednicu nije sprječilo da imalo lijepu proslavu tako važnoga dana u našem vjerskom životu. No prije samih obreda Cvjetnice naš Kustos fra Jozo Grbeš, koji nas je posjetio iz čikaga, zajedno sa drugom braćom uputio se prema novo obnovljenom Hrvatskom Centru da ga blaoglsovi i dadne na uporabu svim župljanim ove naše župe.

U Centru koji je obnavljan zadnje dvije godine ako i mala dvorana i svi popratni prostori, slupilo se lijepo mnoštvo vjernika koji su nas u zajedništvu s našim zborom dočekali pjesmom. Fra Jozo je blagoslovio Centar, a potom smo pristupili obredima Cvjetnice: blagoslov palminih grana te procesija prema crkvi koja je bila dupkom puna. Nakon pjevanja «muke Kristove» fra Jozo je upu-

tio prigodnu homiliju u kojoj se osvrnuo na poseban način na činjenicu da je Isus sin Božji kojega ondašnja vlast nije prihvatile no na žalost kojega ni današnje moderne vlasti ovoga našega vremena ne prihvaćaju, stavljajući ono ne važno i ne bitno na pravo mjesto a zanemarujući ono bitno i važno koje spuštaju i odbacju. No Krist i njegova poruka: ljubavi, pravednosti i zauzetosti za čovjeka, ostati će za uvijek nepromjenjiva, naglasio je fra Jozo.

Pri koncu sv. mise župnik fra Nikola je u ime svih župljana zahvalio fra Jozu na njegovu dolasku te mu čestitao srebreni jubilej svećeništva. Fra Jozo je prije 25 godina ređen upravo u New Yorku i tu je prvo kao župni vikar svoje prve svećeničke dane.

Po završetku sv. mise sastali smo se u velikoj dvorani naše župe gdje smo nastavili druženje zahvaljujući Bogu na daru koji nam je dao da smo

mogli obnovi Centar i dati ga na uporabu župljani-ma prije blagdana Uskrsnuća Gospodinova.

VELIKI TJEDAN U NEW YORKU

Veliki ili Sveti Tjedan kao i svake godine u našoj župi u New Yorku bude u prvom redu duhovna obnova za župu, no isto tako bude prožet prekrasnim liturgijskim slavlјima koje nam Crkva stavlja pred dušu i srce svake godine. Ove godine imali smo tijekom Velikog Tjedna prigodu ugostiti: fra Branimira Novokmeta član Hercegovačke franjevačke provincije na poslije diplomskom studiju u Rimu.

U obredima Velikoga Četvrtka koje je predvodio župni vikar fra Željko Barbarić sudjelovali smo svi svećenici. Fra Željko se se u svojoj homiliji osvrnu na temu: svećeništva te što znači biti svećenik i kolika je važna uloga svećenika u našoj vjeri. Nakon homilije uslijedilo je „pranje nogu“ u kojem smo se prisjetili Isusove zapovijedi ljubavi prema učenici-ma. Na koncu misnog slavlja uslijedila je procesija s Presvetim Sakramentom niz crkvu te klanjanj do 10 pm. Nakon liturgijskih obreda upriličena je večera za sve čanove župnih vijeća, izvanredne poslužitelje sv. Pričesti, skupljače milostinje te one koji su sudjelovali u obredu „pranja nogu“.

Liturgiji V. Petka predvodio je fra Branimir. Nakon pjevanja muke fra Branimir se u svojoj homiliji osvrnuo na «patnju» koju je Krist podnio za nas da bi nas spasio mukom na drvetu križa. Patnja je zalog slave koju smo dobili bez našega zasluge.

Luturgiju Velike Subote predvodio je župni fra Nikola uz asistenciju fra Branimira. Nakon blagoslova novog ognja upalili smo uskrsnu svijeću te je unijeli u crkvu kao simbol uskrsloga Krista. Fra Branimir je otpjevao pohvalu uskrsnoj svijeći, a fra Nikola je u homiliji naglasio potrebu svih nas da

slijedimo Isusa koji je uskrsnuo za naše spasenje. Na koncu najsvečanijeg slavlja u liturgijskoj godini uslijedio je blagoslov Uskrsnoga jela.

Na sami dan proslave Kristova Uskrsnuća svečanu sv. Misu u 11 sati predvodio je fra Branimir uz koncelebraciju fra Nikole i fra Željka.

HOLY WEEK IN NEW YORK

At the Croatian Church of Sts. Cyril and Methodius Holly Week is always unique especially inspiring is seeing the Way of the Cross in these famous street of Manhattan. Our guest priest for this year was Fr. Branimir Novokmet, a Franciscan from province of Mostar who is now studying liturgy in Rome. Fr. Branimir delivered inspiring homilies for Good Friday and Easter celebration.

PROSLAVA MAJČINA DANA

HRVATSKE ŠKOLE

Hrvatsks Škola „Kardinal Stepinac“ koja djeluje pri našoj župi je u subotu 12. svibnja 2018. imala tradicionalnu godišnju proslavu „Majčina Dana“ u Velikoj Dvorani. Na pozornici se izmjenilo oko 90 djece i 40 mladih – članova Kolo Grupe Kardinal Stepinac.

Dječiji igrokazi, recitacije, pjesme i plesovi bili su dar Hrvatske Škole svima nama a na poseban način majkama i bakama naše zajednice. Velika Dvorana bila je prepun posjetitelja: roditelja, baka i djedova te drugih gostiju koji su došli uživati u onomu što su djeca pripremila za ovu priredbu. Posebna hvala ide učiteljima Hrvatske Škole kako jezika tako i hrvatske kulture.

CROATIAN SCHOOL MOTHER'S DAY SHOW

At the "Velika Dvorana" on Saturday May the 12th, Croatian School prepared a traditional Mother's

Day Show. About 90 children and 40 members of Kolo Group Cardinal Stepinac took their turns on the stage. Everyone considered children's skits, recitals, songs and dances as a great gift to everyone for Mother's Day.

The Croatian Center was full of parents, grandparents, and visitors that know how to appreciate the effort put in preserving Croatian traditions.

PRVA SVETA PRIČEST U NAŠOJ ŽUPI

U nedjelju 27. svibnja 2018. imali smo u našoj župi proslavu Prve svete Pričesti u kojoj je sudjelovalo 11 prvočesnika koji su se kroz dvije godine aktivno vjeroučno pripremali za susret s Kristom u Presvetoj Euharistiji. S. Anica Matić uz pomoć i suradnju roditelja spremala je prvočesnike za ovaj sakramenat. Svata misa započela je procesijom u kojoj su sudjelovali prvočesnici. Nakon što je prvočesnike pozdravio jedan od roditelja, fra Nikola je pozdravio sve naznačne te ih pozvao da se u svetoj misi mole napose za prvočesnike te njihove roditelje koji trebaju svojoj djeci biti svjetlo i putokaz prema Kristu Spasitelju svih ljudi. Prva Sveta Pričest je prva velika stepenica na putu upoznavanja Krista i njegove neizmjerne ljubavi.

FIRST HOLY COMMUNION

On Sunday, May 27, 2018, we had a celebration of the First Holy Communion in our parish. This year we had 11 who have been actively preparing for two years the receiving Holy Eucharist. S. Anica Matić, with the help and collaboration of parents, prepared them for this sacrament. Holy Mass began with a procession in which kids participated. The First Holy Communion is the first major step in the journey of getting to know Christ and his immense love.

PROSLAVA

SV. ANTE I PRVI ŽUPNI PIKNIK

U nedjelju 10 lipnja ove godine, imali smo "vanjsku" proslavu sv. Ante Padovanskoga te prvi župni piknik na "Hrvatskoj Zemlji" u NJ. Procesija sa kipom sv. Ante, kojega su nosili naši župljani, krenula je od oltara pored mjesta gdje se peku janjci, oko jezera preko mosta da bi se ponovno vratila do mjesta polaska.

Sv. Misu predvodio je kotorski biskup msgr. Ilija Janjić koji se u svojoj homiliji osvrnuo na sv. Antu kao zagovornika u svim potrebama a tako i u obiteljskim potrebama te pozvao roditelje da strpljivo i ustranju pomazu svojoj djeci na životnom putu.

Na koncu sv. Mise uslijedio je blagoslov za djecu po zagovoru sv. Ante te početka gradnje nove kuće na HZ.

ST. ANTHONY

On Sunday, June 10 this year, we had an "exterior" celebration of St. Ante and the first parish picnic on "Croatia's Land" in NJ. The procession with the statue of St. Ante, carried by our parishioners, started from the altar, around the lake across the bridge, and return to the place of departure. St. Mass was celebrated by bishop Ilijan Janic, bishop of Kotor, who in his homily referred to St. Ante as an advocate in all needs and even in family needs and invited parents to patiently and persistently assist their children in the way of life.

At the end the Mass followed a blessing for the children by the intercession of St. Ante and blessing of the foundation of new house on Croatian Land.

Chicago Sv Jeronima | St. Jerome

Montreal Sv Nikola Tavelić

LJETO VELIČANSTVENIH DOGAĐAJA Fra Tomislav Pek, OFM Iz „Vjesnika Misije“ Montreal, 22.srpnja 2018., br. 29, str. 13.-14.

Draga braćo i sestre, prije nego što podem na godišnji odmor želim podijeliti radost i ponos koji osjećam nakon svih veličanstvenih događaja koji su se do sada odvijali ovog ljeta.

Već u prošlom i izdanju Montrealskog „Vjesnika“ opisane su pohvale na velikom zajedničkom godišnjem čišćenju prozora, kuhinje i drugih dijelova naše crkve i hrvatskog središta. Malo nakon toga (29. lipnja) uputio sam se na susret Hrvatske katoličke mlađeži „Mladifest“ u Mississaugi, zajedno s dvadesetak naših mlađih i nekoliko volontera. Unatoč velikim vrućinama, tamo smo doživjeli zaista veliko vjersko oduševljenje i ljepotu zajedništva dvjestotinjak mlađih koji su došli iz svih krajeva Sjeverne

Amerike. Za nas Montrealce je vrhunac bio na samom kraju završnog misnog slavlja u nedjelju 1. srpnja kada su organizatori ovogodišnjeg susreta predali „Križ mlađih“ koji putuje od jednog do drugog grada domaćina Mladifesta. U tom trenutku nas je tek udarila stvarnost i uzbuđenje da smo sada zaista sljedeći domaćini ovog veličanstvenog susreta od 27. do 29. rujna, 2019. godine. Križ mlađih smo prenijeli u našu zajednicu i nadamo se da će nam to biti poticaj da iskoristimo ovu godinu koja je pred nama da pripremimo najbolji mogući susret Hrvatske katoličke mlađeži koji ima potencijal da duhovno obnovi i preporodi ne samo naše mlađe nego čitavu našu Hrvatsku katoličku zajednicu. Pripreme su već u tijeku i računamo na jošveću marljivost mnogih volontera koji će biti potrebni za ostvarivanje ovog projekta. Oduševljeni smo vašom dosadašnjoj potpori jer je finansijski cilj od \$25,000 već gotovo ost-

varen pretežno preko banketa koji se održao u travnju i preko prikazivanja nogometnih utakmica ovog ljeta, puno vam hvala!

Neposredno nakon održanog Mladifesta u Mississaugi, ovdje u našoj zajednici ugostili smo jedanaestero mlađih iz Hrvatske koji su dio evangelizacijske skupine „Nova Eva“. Oni su svojom glazbom i svjedočanstvom animirali susret u Mississaugi a kod nas su došli kako bi unaprijed upoznali našu zajednicu i snimili kadrove za promotivni video spot kojeće uskoro izaći uz originalnu pjesmu koju će snimiti za nas kako bi promovirali Mladifest 2019. koji će se održati kod nas. Njihovi i naši mlađi uputili su se zajedno na znamenita Montrealska mjesta poput velike naranče, svetиšta sv. Josipa, i križa na vrhu Mt. Royal. Na vidikovcu blizu križa doživjeli smo prekrasne prizore i spontane kršćanske pjesme u kojima su nam se pridružili i drugi posjetitelji vidikovca.

Slijedećeg dana, 3. srpnja, u večernjim satima slavili smo zajedno s našim gostima Svetu misu povodom blagdana sv. Tome Apostola u koncelebraciji vlč. Tomislava Kasića, župnika u Mississaugi i vlč. Marka Štefanca, župnika u Winnipegu. Nakon mise slijedio je roštilj i

druženje u našoj dvorani. Zahvaljujem svima koji su bili prisutni te večeri kada smo ujedno slavili i moj imandan. Hvala svim volonterima koji su pomogli oko pripreme hrane i našem ogranku Hrvatske katoličke mlađeži koji su pokrili troškove te večere.

Konačna točka koja će mi zauvijek ostati u lijepom sjećanju od ovog ljeta jest prikazivanje finalne utakmice svjetskog prvenstva u nogometu 15. srpnja. Još od početka kvalifikacija za prvenstvo imao sam želju da Hrvati imaju svoje središnje mjesto gdje mogu doći i zajedno pogledati važne utakmice naše nogometne reprezentacije. U počecima kvalifikacija nekad nas je znalo biti samo šačica ljudi, pretežno penzionera gledajući utakmice na relativno malom ekranu i starom projektoru u našoj dvorani. Nekoliko mjeseci prije prvenstva nabavili smo novi veliki ekran i bolji projektor kao da smo znali da će nam jednog dana trebati takvo nešto. Jer što je prvenstvo u Rusiji dalje otmicalo, to je Hrvatska više pobjeđivala i svakom utakmicom naša dvorana je bila sve više posjećenija.

Kada smo već stigli do finala, Hrvatska je bila u središtu svjetske pozornosti, svi su se zanimali i htjeli znati o toj našoj maloj zemlji. Ist-

odobno ovdje u Montrealu, odjednom je i naša mala Hrvatska zajednica i crkva bila u središtu lokalne pozornosti. Preko društvenih i tiskanih medija ljudi su znali da ima Hrvata u Montrealu i da imamo svoje središte i zajednicu. Prizor tog dana u našoj dvorani bio je zais-ta veličanstven. Dvorana je bila ispunjena do zadnjeg mjesta ne samo s Hrvatima nego i sa strancima koji su htjeli bodriti Hrvatsku i sa televizijskim ekipama nekoliko medijskih kuća. Strepili smo zajedno sa svakim potezom na toj finalnoj utakmici a ja sam strepio također da nam klima uređaj uspije napuhati dovoljno zraka i da se koja žica slučajno ne pomakne pa da ne izgubimo sliku na ekranu.

Na kraju, iako nismo pobijedili, bio sam preponosan ne samo na naše divne reprezentativce nego i na našu zajednicu što smo se u tako dobrom svjetlu pokazali našim sugrađani-ma u Montrealu. Nismo bili rasipani po kuća-

ma ili sportskim barovima nego je cijeli grad znao da Hrvati imaju svoje mjesto i da su snažna i dostojanstvena zajednica. Nakon utakmice izašli su lijepi izvještaji o nama u lokalnim medijima a suze nakon gubitka uskoro su se pretvorile u suze radosnice jer smo postali svjesni da smo kao tako mali napačeni narod ostvarili nešto veliko. To slavlje se nastavilo u našoj zajednici još dugo nakon utakmice. Na sličan način kao što ste sigurno vidjeli prizore dočeka nogometića u našoj domovini, čitav narod je bio neizmjerno ponosan i sretan.

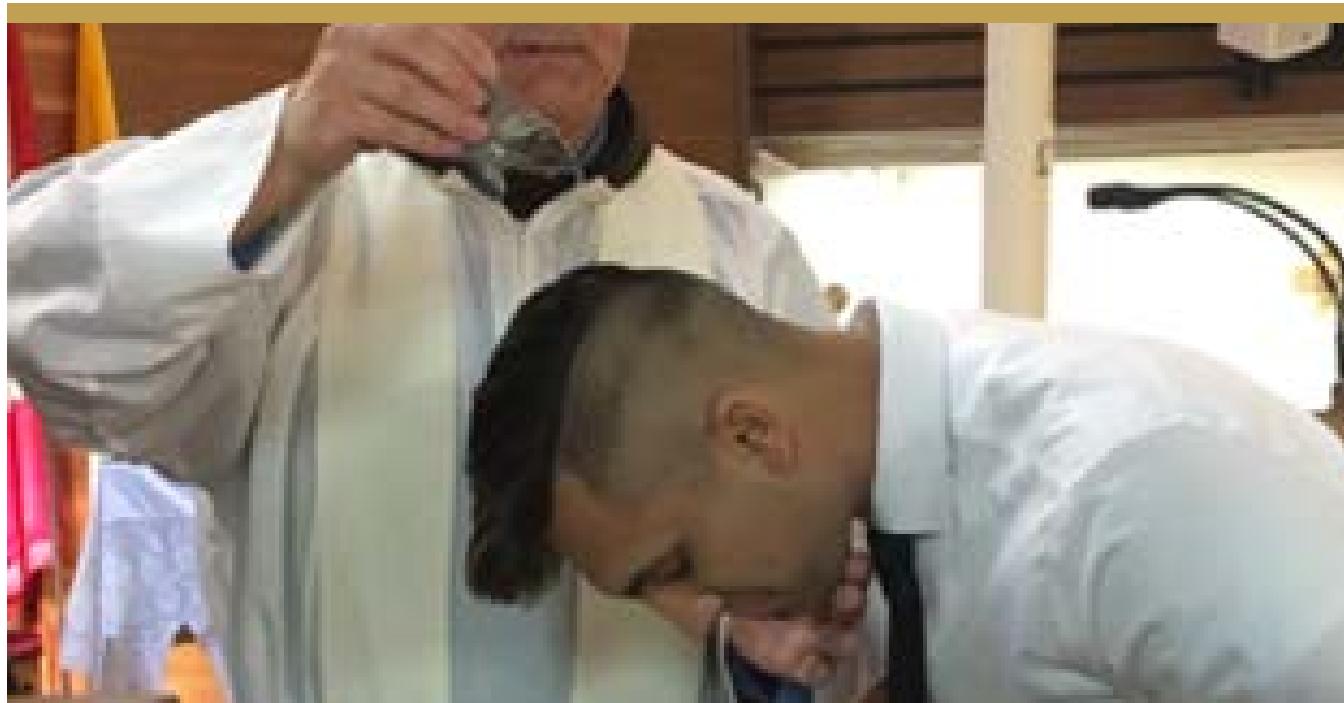
Želim zahvaliti svima koji su tako rado i marljivo doprinijeli tom uspješnom danu. Prije svega Hrvatskoj katoličkoj mlađeži koji su od početka kvalifikacija organizirali gledanje utakmica a kada je konačna utakmica postala veća od njihovih sposobnosti onda su tu uskočili toliki dobri ljudi da pomognu na ulazu, kod pripreme i podijele hrane za tolike ljude, zatim

na baru, kod odnosa s medijima kao i sa tehničkom opremom. Velika hvala na vašim dobrovoljnim novčanim darovima na ulazu kao i svima koji su uskočili sa novčanim darovima kako bi se pokrili troškovi hrane za tako veliki broj ljudi. Hvala vam svima od srca, budite ponosni na svoju slavnu domovinu Hrvatsku i na svoju Hrvatsku katoličku Misiju sv. Nikola Taveliću Montrealu!

Fra Tomislav

Kitchener Sv Obitelji | Holy Family

RADOST KRŠTENJA:

U svakoj obitelji kada se dijete rodi bude velika radost za sve članove obitelji. Isto tako kada se u župnoj zajednici krsti jedno dijete onda je to također radost za cijelu zajednicu vjernika, a pogotovo kada odrasli čovjek zaželi primiti krštenje i slijediti put kršćanskog života onda je to doista velika radost i na nebu i na zemlji. Jedno takovo iskustvo ovih ljetnih dana imala je naša župna zajednica kada su, sakramentom krštenja, otac iz dalekog Pakistona i sin rođen u Kanadi, postali članovi Crkve Kristove i naše župne zajednice. Uz ove dvije prigodne fotografije neka nam ne bude na odmet sjetiti se svoga krštenja, zahvaliti Bogu na tako velikom božanskom daru, te ujedno i obnoviti svoje kratko vjerouačno znanje o sakramenu krštenja.

Krštenje je prvi i temeljni sakramenat Crkve, "vrata" u Kristovu zajednicu. Isus je rekao: "Tko uzyveruje i pokrsti se, spasit će se". Nikodemu je tumačio da se čovjek mora "preporoditi", "roditi odozgor", po vodi i Duhu Svetom. Krštenjem se označuje da se nastavljuju spasitel-

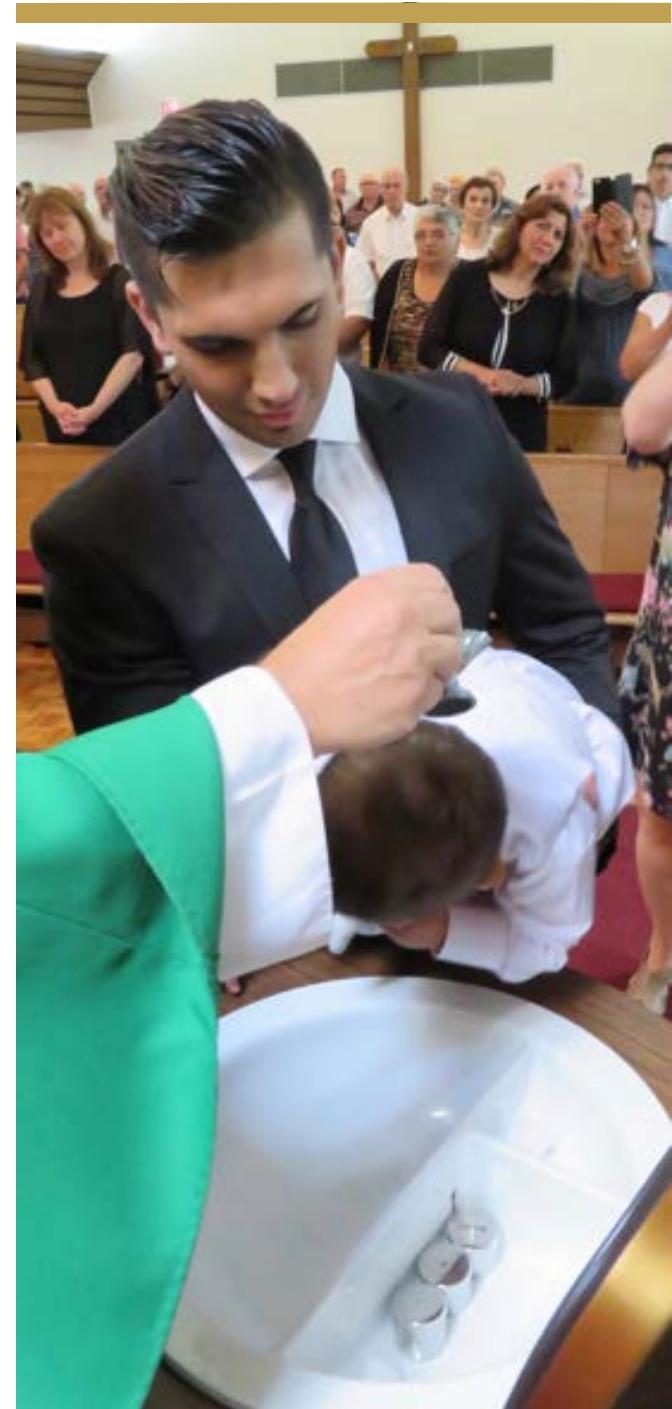
jska Božja djela iz prošlosti, kao što su: spasenje Noe i njegove obitelji iz Potopa, spasenje Izraela iz Egipta prelaskom preko Crvenog mora, uvođenje Izraela u Obećanu zemlju preko vode rijeke Jordana... Istim znakom vode Bog kroz sve vjekove označuje da izbavlja svoje odabranike od svih ropstava i propasti i dariva im svoj život "odozgor" nalik Isusovu životu, kojega je uskrsnuo od mrtvih snagom svoga Duha. Zato je krštenje vidljivi znak da postajemo slični, "suobličeni" Isusu Kristu, prvom Božjem odabraniku, slični Kristu u njegovoj smrti, ukopu i uskrsnuću. Stoga su kršćani od davnine krštenje svečano slavili najradije u vazmenojo noći između Velike subote i Uskrsa, kad Crkva slavi Kristov vazam (pashu). tj. njegov prijelaz s ovog svijeta k Ocu po smrti i uskrsnuću. Krštenikov prolaz kroz smrt, ukop i uskrsnuće s Kristom lijepo simbolizira npr. uronjavanje krštenika u vodu, što se vrši u velikim krstionicama. U obredu krštenja pripravnik (krštenik) najprije izražava svoju želju da bude kršten i nakanuko ga u tom vodi. Kod krštenja djece tu želju i nakanu u ime krštenika izražavaju roditelji i kumovi.

JOY IN OUR PARISH COMMUNITY

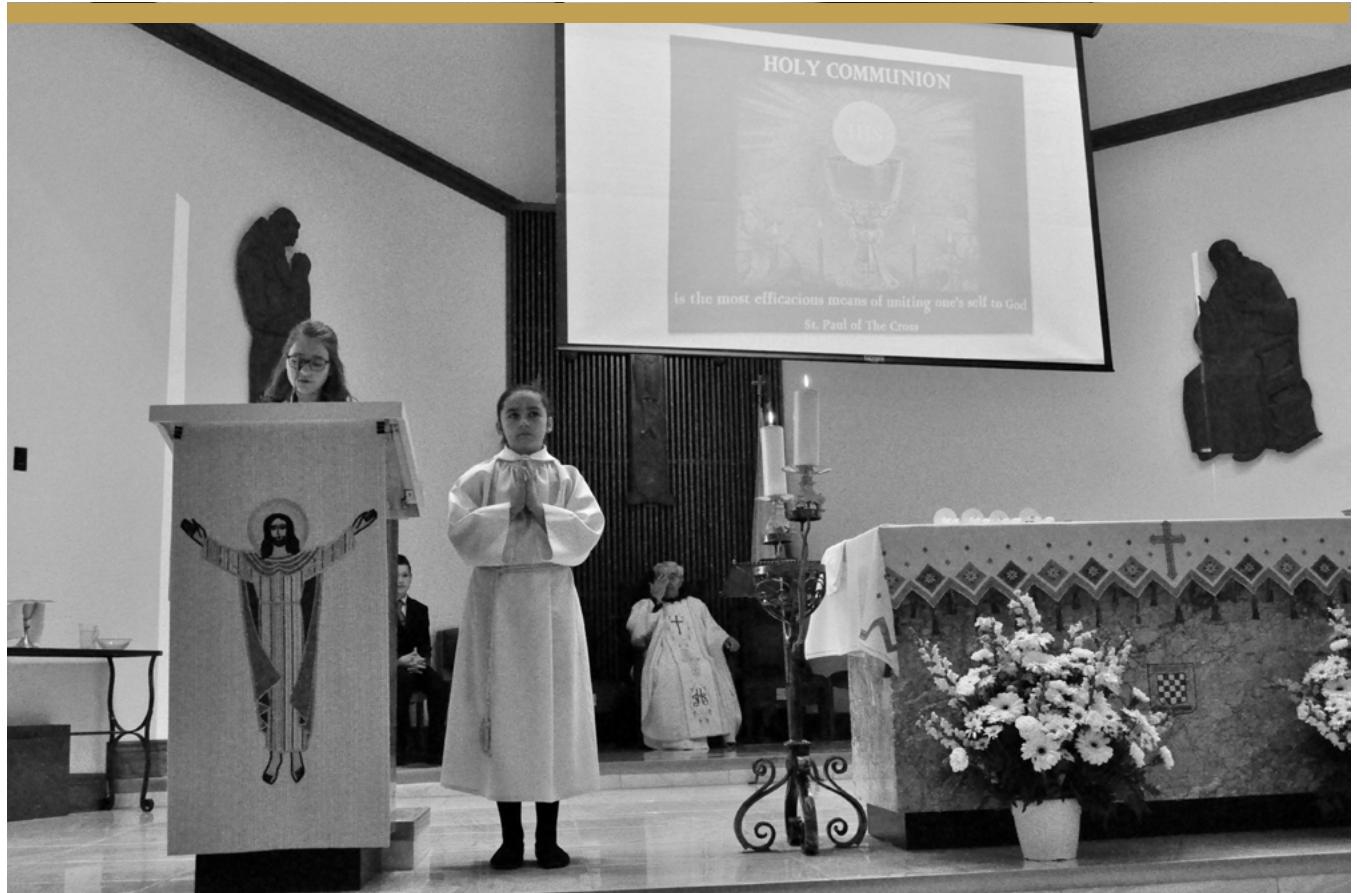
When a baby is born it is an incredible joy for the entire family. Likewise, when a child is baptized in a parish community, it is a joy for the whole community of faithful. When an adult desires to receive baptism and follow the path of Christian life it is indeed a great joy both in heaven and on earth. This summer our parish community experienced this joy when, by the sacrament of baptism, a father from distant Pakistan and his son born in Canada, became members of our parish. As we look at these two photos, let us not forget to recall our own baptism, to thank God for such a great divine gift, and to renew our religious belief in the sacrament of baptism.

Baptism is the first and fundamental sacrament of the Church, the "door" in Christ's community. Jesus said, "Whoever believes and is baptized shall be saved". Nicodemus interpreted this as man must be "born again", "be born from above", by water, and by the Holy Spirit. Baptism shows us that God's works of salvation from the past continue as was the salvation of Noah and his family from the flood, the salvation of Israel from Egypt by crossing the Red Sea, and the entrance of Israel into the Promised Land through the waters of the river Jordan... Through the same sign of water, God through all ages signifies that He delivers His chosen ones from slavery and destruction and gives them His life "from above" like the life of Jesus, whom He resurrected from the dead by the power of His Spirit. This is why Baptism is a visible sign of becoming in the likeness, "conformed" to Jesus Christ, similar to Christ in His death, burial and resurrection. For this reason, Christians beginning in ancient times solemnly celebrate Baptism preferably in the paschal night between Holy Saturday and Easter, when the Church celebrates Christ's Passover, his transition from this earth to His Father through death and resurrection.

A Christian's passage through death, burial and resurrection with Christ is beautifully symbolized when the baptismal candidate is immersed into water which is performed in a large baptismal font. During the baptismal ceremony, the baptismal candidate first expresses a desire to be baptized and their intention leading him/her to it. For a child's baptism, the desire and intention is expressed by his/her parents and godparents.

Above: Proud father Nasir holds his son Noah during his Baptism

London Sv Leopold Mandić

PRVA PRIČEST 2018.

U nedjelju 29. travnja 2018. u našoj župi sv. Leopolda Mandića proslavili smo prvu svetu pričest. Naši prvpričesnici; Ryan Baldwin, Luka Crnić, Anthony Škaro i Mate Zovko su po prvi puta blagovali za Kristovim stolom. Mi vjeroučiteljice: Ana Bobanović i Leanna Brkljača smo imale čast pripremati ih za sakramenat svete pričesti. Hvala župniku fra Zvonimiru na ukazanom povjerenju, a kandidatima na poslušnosti i neka ih dragi Krist čuva u toj radosti vjere. Hvala njihovim roditeljima na suradnji, i hvala svim župljanim na sudjelovanju u slavlju. Najveća hvala našem dragom fra Zvonimiru Kutleši na svakoj pomoći i na tako divnom slavlju sv. Mise!

- Ana Bobanović i Leanna Brkljača

CONFIRMATION - KRIZMA

Confirmation 2018 marks the 12th year that I have been volunteering at St Leopold Mandic Church and what a blessing these years have been to me. Whether teaching Sunday School, Communion or Confirmation classes my desire has been to bring children closer to God.

This year I decided to take the Confirmation youth deeper into God's word by reading the bible every week. I believe His words would speak to their hearts more than I ever could. I wanted them to know the God that we know; one who is loving and kind but also disciplines us, through His great love for us, when we are going down the wrong path.

My prayer for the children and youth of St Leopold Mandic church is the same prayer that I pray for my daughter and son-in-law; that they continue to walk with God and experience the love, joy, peace and unity that only He can give.

Peace and blessings to all of you,
Kathy Matešić

■ London 50th Anniversary

■ Zlatko Dalić u Norval

Imenik / Adresar

**FRA NIKOLA PAŠALIĆ,
FRA ŽELJKO BARBARIĆ,
HRVATSKA ŽUPA SV.
ČIRILA I METODA**

502 West 41st Street New York,
NY 10036
Tel: (212) 563-3395
Fax: (212) 868-1203

- Sr. Anica Matić
- Sr. Izabela Galić
- Sr. Lidija Banožić

**FR. STEVE BEDENIKOVIĆ ,
HRVATSKA ŽUPA
SRCA ISUSOVA**

2864 E. 96th St. Chicago, IL
60617
Phone: (773) 768-1423
Fax: (773) 768-3750
www.sacredheartcroatian.org

**FR. DRAŽAN BORAS,
HRVATSKA ŽUPA BL. A.
STEPINCA**

6346 N. Ridge Avenue Chicago,
IL 60660
Tel: (773) 262-0535;
Fax: (773) 262-4603
www.blessedstepinac.com

**FR. LAWRENCE
FRANKOVICH,
HRVATSKA ŽUPA SV. AU-
GUSTINA**

6762 West Rogers Street West
Allis, WI 53219
Tel: (414) 541-5207,
Fax: (414) 541-0273
www.staugwa.org

**FRA MARKO PULJIĆ,
FRA STIPE RENIĆ
HRVATSKO FRANJEVAČKO
SREDIŠTE KRALJICA MIRA**

9118 Winston Churchill Boule-
vard
Norval, Ontario
L0P 1K0, Canada
Telefon: 905-456-3203
Fax: 905-450-8771
www.norvalqueenofpeace.com

**FRA LJUBO LEBO,
HRVATSKA ŽUPA SV. FRANJE
ASIŠKOG**

1701 Turner Rroad Windsor,
Ont. N8W 3J9 Canada
Tel. 519-252-6871
Fax 519-252-6942
www.stfranciswindsor.com

- Sr. Marija Ivić
- Sr. Matija Filipović

**FRA TOMISLAV PEK,
HRVATSKA ŽUPA SV. NIKOLE
TAVELIĆA**

4990 Place de la Savane Montreal,
Quebec, H4P 1Z6
Tel: (514) 739-7497
Fax: (514) 737-6803

**FRA ROBERT GALINAC,
NAVY BASE/ ST. PETER
CHURCH**

70 Lady Island Drive Beauford,
SC 29907
843 525 9351

**FRA MIRO GRUBIŠIĆ ,
HRVATSKA ŽUPA SV. OBITELJI**

180 Schweitzer Street Kitchener,
Ontario, N2K 2R5
Tel: (519) 743-7121
Fax: (519) 571-0115

**FRA STJEPAN PANDŽIĆ ,
HRVATSKA ŽUPA
SV. JOSIPA**

2112 S. 12th Street St. Louis, MO
63104
Tel: (314) 771-0958
Fax: 314-771-0958

**FRA IVICA MAJSTOROVIĆ ,
FRA ANTONIO MUSA, OFM ,
HRVATSKA ŽUPA
SV. JERONIMA**

2823 S. Princeton (Cardinal
Stepinac Way) Chicago, IL 60616
Tel: (312) 842-1871
Fax: (312) 842-6427
www.stjeromecroatian.org

**FRA NENAD GALIĆ ,
FRA ZVONIMIR KUTLEŠA,
FRA ILIJA PULJIĆ,
SAMOSTAN SV. ANTE**

4848 S. Ellis Ave Chicago, IL
60615
773 373 3463

**FRA VESELKO KVESIC,
HRVATSKA ŽUPA MAJKE BOŽ-
JE ZAŠTITNICE
PUTNIKA**

466 Second Line East
Sault Ste Marie,
Ontario, P6B 4K1
Tel: (705) 253-8191
Fax: (705) 253-8804

**FRA PHILIP PAVICH,
SAMOSTAN SV. ANTE**

4848 S. Ellis Ave Chicago, IL
60615 773 373 3463

**FR. IVAN STRMECKI
HRVATSKA ŽUPA
SRCA ISUSOVA**

917 N. 49th St. Milwaukee,
WI 53208-3017
Phone: 414-774-9418
Fax: 414-774-7406
www.sacredheartmilwaukee.org

**FRA JOZO GRBEŠ,
SAMOSTAN SV. ANTE**

4848 S. Ellis Ave Chicago, IL
60615
773 536 0552

**FRA JOZO GRUBIŠIĆ ,
HRVATSKA ŽUPA SV.
LEOPOLDA MANDIĆA**

2889 Westminster Dr, London,
ON N6N 1L7, Canada
Tel: (519) 681-8472;
Fax: (519) 681-2120

ARE YOU CALLED TO BE A FRANCISCAN?

The Lord needs you, the needy world is waiting for your love and service! “Christ has no body but yours, no hands, no feet on earth but yours.”

Želiš li poći Franjinin putem?
Želiš li ostaviti sve zbog Krista i
ljubavi?

Želiš li postati Kristova ruka, noge,
riječ, mudrost, svjetlo?
Franjevci će zajedno s Tobom na
taj put Ljubavi.
Gospodin poziva!

**ŽELIŠ LI BITI
FRANJEVAC?**

**TRAŽITELJ SMISLA!
BRANITELJ SIROMAŠNIH!
BRAT SVAKOM ČOVJEKU!**

CROFRANCISCANS.COM
773-536-0552 **CRO FRANCISCANS**